

Toespraak door Isaac Tigrett Singapore, 16 augustus 2007

'Ervaringen met Sri Sathya Sai Baba'
(Engelse versie door Tigrett in jan. 2010
geredigeerd).

Sathya Sai Baba centrum, Singapore.

De introductie werd gegeven door de heer Sri Ram uit Singapore, waarin hij Isaac Tigrett noemt als 'doctor' Tigrett (Tigrett kreeg onderscheidende titels).

Het is gek, 'doctor Tigrett', voor iemand die de middelbare school nog niet eens heeft afgemaakt! Je ziet wat deze instituten al niet doen om aan geld te komen. Ze houden afstudeer en universiteitsraadceremonies. Een bekende persoon die in hun werkveld komt om een menigte te trekken en dan maken ze je Phd (doctor in de filosofie) en dan noemen ze je 'doctor Tigrett'. Het is grappig.

Ik wil jullie allen bedanken. Wat een menigte is dit! Ik ben blij dat ik nog steeds zo'n groot publiek kan trekken in deze latere fase van mijn leven. De meneer met de camera, Nathan, zei tegen me, toen ik aankwam: "Kent u me nog? Ik heb u gefilmd in Amerika in 1986." Wat is de Sai wereld toch klein!

Normaal gesproken gebruik ik geen briefjes; ik spreek gewoon spontaan. Maar ik dacht dat ik vanavond maar eens briefjes moest gebruiken omdat ze aan het filmen zijn. De laatste keer dat ik een toespraak gaf was in 1993. Het werd gefilmd en toen ik een week later in de ashram arriveerde, bleek de opname allang binnen te zijn.

Ik zal van tijd tot tijd deze briefjes aanhalen. Dit zal waarschijnlijk voorlopig de laatste keer zijn dat ik een lezing geef. Ik wil de organisatie bedanken dat ze me hebben uitgenodigd.

Dit is waarschijnlijk de vierde keer dat ik bij een Sai organisatie bijeenkomst geweest ben. Het toont hoe nauw ik ben verbonden met de Sai organisatie. Ik wil meneer Mancanhda en zijn lieve vrouw bedanken voor hun zorg. We hebben heerlijk gegeten vanavond. Veenam, dank je wel en natuurlijk Sri Ram die me

rondleidde en me de opmerkelijke seva activiteiten liet zien die jullie in Singapore hebben gedaan.

Ik heb over veel van de activiteiten door Sai groepen gehoord en gezien, maar ik heb nooit zoiets dynamisch gezien als wat jullie hier in Singapore doen. Ik ben naar het bejaardenhuis gegaan dat door jullie gemaakt is, en koos een bed uit voor mijzelf. Ze vertelden me dat ze mensen vanaf 65 jaar aannemen. Ik kom daar al aardig in de buurt.

Deze lezing is echt meer dan een update. Ik werd gezegend toen Sai Baba me vroeg te spreken in de VS in 1990. Hij wilde dat ik sprak over enkele van de metafysische zaken die Hij me liet ervaren. Vooraleer, denk ik, om jullie te laten zien dat de Vorm in Puttaparthi slechts een klein aspect van onze Heer Sathya Sai Baba is. De Meesters zijn van tijd tot tijd gekomen steeds wanneer dharma in de wereld uit koers raakte en de verkeerde richting opging. Zij komen niet om ziekenhuizen te bouwen. Ze komen niet om universiteiten te hebben of religies te starten of om zelfs maar devotees te krijgen: dat is bijzaak in hun doel. Ze komen om te vibreren in deze dimensie, om het wereldtoneel weer terug op de juiste koers te brengen en de planeet opnieuw op te laden.

Vanavond zal ik spreken over metafysica.

Dit wordt een update van de laatste toespraak die ik gaf in 1990. Hij riep me toen terug naar Puttaparthi, nadat ik een aantal keer gesproken had. Hij zei: "Niet meer spreken, Tigrett". Dat heb ik ook 15 jaar niet meer gedaan. Enkele dingen zijn sindsdien gebeurd, dus ik dacht jullie een beetje te vertellen over enkele van deze wonderbaarlijke gelegenheden die ik gehad heb om Hem te dienen. Ik ben niet helderziend. Ik ben geen yogi. Ik heb geen enkele helderziende vermogens. Ik vroeg Swami enkele jaren geleden: "Waarom gebruikt U mij voor dit werk?" Baba zei: "Omdat je gemakkelijk en gehoorzaam bent! Zodra je ook maar denkt dat jij iets met dit werk te maken hebt, is het afgelopen." Het is een heel opwindende tijd geweest. Ik geloof dat ik nu gewend ben geraakt aan al die ongebruikelijke dingen. Ik dacht, voordat ik vanavond begon, dat veel

van dit alles jullie vreemd in de oren zou klinken. Ik geloof echter dat Baba er belang bij heeft dat jullie meer weten over het Vormloze. Ik ga een aantal dingen herhalen die op de eerste band van 1993 stonden, omdat mensen graag wilden horen over de wonderbaarlijke bezoeken.

Dus laat me beginnen te vertellen over mijn eerste ontmoeting met Sai Baba. Ik had een broer die in mijn armen was gestorven toen ik 13 jaar was. Hij was 11. Het was een raar ongeluk achter het winterverblijf van mijn familie in Arizona. Ik liep een trauma op en sprak ongeveer een jaar lang geen woord.

Tegen die tijd kwamen er dingen mijn bewustzijn binnen die niet van mijn makelij waren. Ik dacht dat ik gek aan het worden was en dat dachten mijn ouders ook. Ze stuurden me naar een therapeut die zei: "Hij is niet psychotisch. Hij ervaart waarschijnlijk een soort neurologisch probleem." Dan was er een groot predikant: Norman Vincent Peale, een vriend van mijn vader. Ik weet niet of iemand hier ooit van hem gehoord heeft maar hij is een geweldige man en hij schreef het beroemde boek: 'De kracht van het positieve denken'. Zijn boodschap is identiek aan die van 'The Secret' (het geheim), dat nu is uitgegeven en waarvan iedereen nu lijkt te genieten.

Norman zei: "Isaac, deze dingen die met je gebeuren, zijn niet ongewoon. Het is vele mensen overkomen sinds het begin der tijden. Als je je bewust bent van dimensionale dynamieken, zul je je leven moeten gaan wijden aan het bepalen van je spiritualiteit."

We zijn allen op verschillende wegen naar dezelfde bestemming: een reis van Atma naar Atma. Swami houdt ervan vertrouwen te geven en hij houdt ervan het weer weg te nemen. Hij is zo'n kleine Krishna, als er al één was, en ik weet dat Swami vanavond naar me luistert. Als ik naar Puttaparthi terugga en ik heb iets verkeerd gezegd, krijg ik problemen. Dus ik hoop dat alles wat ik vanavond zeg, correct is. Ik ben de meest onwaarschijnlijke persoon om deze ervaringen gehad te hebben. Het is slechts mijn goede geluk en het feit dat ik gemakkelijk en gehoorzaam ben. Baba weet

dat: zodra hij me vraagt om van een gebouw af te springen, zou ik gelijk springen.

Mijn materiële leven, waar Baba me genadevol doorheen heeft geleid, was fortuinlijk. Ik verdiende mijn eerste 250.000 dollar toen ik 18 jaar was, door oude Rolls Royces van Engeland naar de VS. mee terug te nemen. Mijn vader en moeder waren gescheiden en mijn vader ging naar Engeland. Ik volgde hem en hij stelde me in een koekjesfabriek te werk, 'Carr's Biscuits of Carlyle' genaamd. Ik was daar voor anderhalf jaar het sloofje. Ik kreeg 16 pond per week betaald voor een zestigjarige werkweek. Ik tapte bier in een kroeg na het werk voor eten en onderkomen. Ik was 18. Ik spaarde 600 pond tijdens die periode en kocht voor mijn moeder een oude 'Rolls Royce' als geschenk, omdat ik haar verlaten had om met mijn vader mee naar Engeland te gaan. Toen ik die in New York van de boot ophaalde kwam er een man naar me toe die zei: "Hé, ik geef je 35.000 dollar voor deze auto."

Ik verkocht 'm ter plekke. Ik ontdekte een gat in de markt, ging terug en kocht 12 auto's omdat ze daar slechts 5 tot 10% van de prijs in Amerika waren. Daarna kocht ik er 15, toen 20 etc. etc. De rest is geschiedenis. Al na een jaar sloot het gat in de markt [door verandering in de wetgeving]. Ik had, toen 19 jaar oud, 250.000 dollar verdiend! Swami gooide me echt in het diepe in mijn jonge jaren. Het was op zijn minst gezegd een fascinerende wervelwind ervaring.

Swami had me geboren laten worden in een 'Oud Zuidelijk Amerikaanse' familie, die extreem welgesteld en machtig was. Ze kwamen in 1814 naar Carolina in huifkarren naar de Tennessee vallei en waren de oorspronkelijke stichters van Jackson in Tennessee, mijn geboorteplaats. Ik ging naar de Isaac Burton Tigrett lagere middelbare school. Ik woonde op het Tigrett plein. Ik kon niet machtiger, rijker en beroemder zijn dan ik in dat kleine zuidelijke stadje was. Op zeer jeugdige leeftijd haalde Baba de fascinatie voor geld, roem en macht uit mijn systeem. Er zijn zoveel mensen die hun hele leven doorbrengen op zoek naar deze vergankelijke, onechte dingen.

Wij in het westen, worden geboren om roem, geld en macht te zoeken. Bharat (India) is de motor van 's werelds spirituele trein. De meerderheid van de dorpelingen in het grote land India worden geboren om God te zoeken. Het is een deel van de aard en de plicht van het land en zijn inwoners. Het is uitzonderlijk dat zo vele van de grote Meesters geboren zijn in India. Het speelt nog steeds de spirituele rol in deze zeer unieke tijdsperiode, waarin we gezegend zijn te incarneren. Ik woonde in Engeland in de revolutionaire 60er jaren. Beroemd om de 'Love en Peace' beweging. Ik was toen een hippie en ik ben nu een hippie. Ik vertrouw nog steeds niemand van boven de 30! 'Vrede en liefde' blijft mijn mantra.

Ik was zeer gezegend om op mijn 22e het Hard-Rock café, het revolutionaire etablissement, op de hoek van het Londense Hyde Park, te openen. (Ik gebruikte hiervoor het geld van de auto's). Het werd het eerste klasseloze restaurant in het klassenstelsel van de Engelse maatschappij.

Het vertegenwoordigde de Rock'n'Roll cultuur en was onmiddellijk succesvol na opening in 1971. Ze staan vandaag de dag nog in de rij! Er zijn tegenwoordig 124 Hard Rock Café's in 43 verschillende landen, inclusief de meest recente vestigingen in Mumbai, Bangalore en Puna in India, nu 37 jaar later. (Het wereldberoemde merk bevat diverse Hard Rock hotels en casino's en velen zijn in de maak).

Ik ging voor het eerst naar India in 1974. Ongeveer twee en een half jaar nadat het Hard Rock Café succesverhaal begon. Ik begon een zoektocht naar de meester die me al jaren aan het roepen was. Ik bezocht ashrams en yogi's in heel India. Teleurgesteld omdat ik hem niet gevonden had, besloot ik terug te gaan naar Engeland. Op mijn laatste dag in India, in een ontbijtkamer in een hotel in Aurangabad, riep een foto van Sai Baba naar me: "Ik wacht op je." Ik haastte me naar de hotelbalie en vroeg naar de identiteit van de man op de foto. Ze vertelden me dat het de goeroe was van de hoteleigenaar (Sai Baba was toen tamelijk onbekend), en dat Hij in Bangalore woonde. Onmiddellijk vloog ik naar Bangalore en ging naar zijn nieuwe universiteit in Whitefield,

waar me gezegd werd dat Hij daar aanwezig was. Het was een zondagmorgen. Een kleine menigte was samengedrongen onder een boom op de binnenplaats. Ik stond aan de poort leunend tegen de muur, geheel in zwart gekleed met mijn Ray Ban zonnebril voor mijn ogen. Dit wonderbaarlijke wezen zweefde naar beneden langs een met bomen gevulde helling over het plein naar mij toe en zei: "Je bent eindelijk gekomen. Ik heb op je zitten wachten. We zijn oude vrienden. Wacht hier. We hebben veel werk te doen samen."

Ik wachtte 15 jaar eer Hij weer tegen me sprak. Terugkijkend was dit een groot geschenk. Aangezien de vorm geen enkele aandacht aan me gaf, moest ik het Vormloze bestuderen. Tijdens deze jaren bezocht ik Puttaparthi voor steeds twee weken, twee maanden, twee dagen; wanneer ik vrijaf kon krijgen van mijn werk in het ontwikkelen van het Hard Rock Café. Ik ontdekte Hem en mijn ware identiteit door Zijn woorden. Hoeveel van jullie hebben in de afgelopen maand een boek van Sai Baba gelezen? Niet veel, schat ik. Sai Baba zei dat Hij zijn ware devotees op één hand kon tellen. Wat betekent dit? Ik geloof dat het betekent dat een gerealiseerd wezen een ander gerealiseerd wezen kan herkennen. Slechts twaalf rishi's wisten wie Rama was tijdens Zijn verblijf op aarde. Slechts een handjevol rond Boeddha, twaalf apostelen van Jezus Christus.

En toch, 2000 jaar later heeft Jezus 500 miljoen volgelingen over de hele aarde, die hem nooit hebben gezien of zijn stem hebben gehoord. Hoe kan dit zo zijn? Ik geloof dat de jyothi lamp ontstoken is in de vibraties van de woorden die zij achterlaten, opdat we onze spirituele identiteit zullen vinden in de trillingen van deze woorden van ultieme waarheid.

Sai Baba bereidt zich voor om ons te verlaten. Hij heeft aangekondigd dat Hij op zijn 96e vertrekt. Hij zei ook dat Hij zijn lichaam kan verlaten op elk moment dat Hij wenst. Zijn jullie klaar voor deze gebeurtenis? Zijn jullie alleen gehecht aan de vorm? Hij heeft ons steeds opnieuw gezegd dat we goddelijke wezens zijn: dat we hem zijn. Kennen jullie je

ware identiteit? Hoe kunnen we dat weten? We gaan een zeer interessante tijd tegemoet.

Vele jaren geleden werd een jongen waar ik mee opgroeide in Tennessee, een beroemde politicus en natuurbeschermer. Hij heet Al Gore. Ik ondersteunde hem in veel van zijn ondernemingen. Hij werd congreslid van de V.S., toen senator, toen vice-president van de V.S. Twintig jaar geleden belde hij me op om naar het kantoorgebouw van de Senaat te komen en hij vertelde me toen een verhaal over de ophanden zijnde verwoesting van de dampkring van onze aarde. Hij had jarenlang onderzoek gedaan naar de chemie van onze heilige dampkring en planeet. Hij vertelde me: "We vernietigen onze planeet. Onze beschaving, zoals we het kennen, zal veranderen. Er wordt onherstelbare schade aangebracht." Hij zei: "Allereerst hebben we zoiets als de ozonlaag in de buitenste dampkringlaag. Die wordt vernietigd aan de Noord- en Zuidpolen ten gevolge van gassen die we gebruiken in koelkasten en spuitbussen. Hierdoor kan ultraviolette straling de dampkring binnendringen. Ultraviolet licht doodt de plankton in de oceanen. Plankton is de eerste in de voedselketen voor onze oceanen. Als de plankton verdwijnt, zullen de zeeën sterven binnen drie of vier jaar. Het ultraviolette licht zal ook de poolkappen doen smelten. Dit zorgt ervoor dat de oceaanpiegel zal stijgen en dat vele steden in kustgebieden overstroomd en onbewoonbaar worden. Tyfus en andere ziektes zullen woekeren. De financiële wereldmarkt zal instorten. "We stoten ook CO2 in de atmosfeer uit door de verbranding van steenkool en olie om elektriciteit op te wekken en auto's te kunnen rijden. Dit veroorzaakt het broeikaseffect, dat de temperatuur van onze atmosfeer en oceanen verhoogt. Als de temperatuur van ons zeewater en de atmosfeer twee graden omhoog gaat, zullen weerpatronen van de aarde dramatisch en onherstelbaar veranderen. Op plaatsen waar nu regen is zal droogte ontstaan. Koude plaatsen zullen warm worden, wat voor plagen zorgt in de groeiseizoenen over de hele wereld en heeft

vernietigende effecten op de wereldwijde voedselvoorziening. We brengen ook onherstelbare schade toe aan ons grondwatersysteem. Door de explosieve bevolkingsgroei op de planeet, is industriële landbouw een winstgevende business geworden. Om goede oogsten te krijgen, worden miljoenen tonnen chemicaliën over onze landerijen uitgestrooid in Amerika, Europa, Rusland enz. Dit zal uiteindelijk leiden tot vervuiling van al ons drinkwater. Al deze dingen bij elkaar opgeteld zullen de levenswijze op deze planeet voor altijd veranderen."

Al zei dat dit in 2040 of 2050 zou plaatsvinden. Ik haastte me naar Sai Baba om te weten of dit waar was. Zijn antwoord was: "God staat de mens toe de aarde te vernietigen. Slechts als de mensheid op zijn knieën gebracht wordt, zal hij zich naar God keren."

Al Gore had het mis. Hij zat er 25 jaar naast. Het begint nu! Wat betekent dit? Alle grote beschavingen op de planeet hebben een begin, een middentijd en een einde gehad. De Mesopotamische vallei, de Egyptische koninkrijken, de Grieken, de Romeinen, de Azteken, Maya en Tolteekse culturen. De laatste Renaissance was in Italië in de 15e eeuw. Deze grote beschavingen waren altijd gevestigd op een klein deel van de planeet. Tegenwoordig echter, als er een verandering komt in onze cultuur, in onze beschaving, zal het wereldwijd zijn.

God zegene het Internet, de 747's en de mobieltjes! Deze scheppen het moderne 'netwerk', de ruggengraat voor een verandering in ons 'wereldwijde' bewustzijn. En wat voor verandering zal dat zijn? Is het 'Gouden Tijdperk' op handen zoals beloofd? Tegenwoordig beïnvloedt de misleiding van de wereld of maya de vrede van de wereld en zijn bewoners.

De mantra van seks, macht, geld en roem dringt ons bewustzijn van alle kanten binnen. Het is een niet te stillen eetlust en zijn is kind wanhoop. Maya moet vernietigd worden... tot as gebracht worden. Waarom? Omdat, als een nieuwe cultuur gaat komen, de oude gereinigd

moet zijn. Uit de as rijst de Feniks op. Een Nieuw Tijdperk *is* op handen; één waarin de uiterlijke, tijdelijke wereld verlaten wordt voor een wereld van introspectie. Wat vinden we binnen in onszelf? Er zijn geen landen, geen grenzen, geen kaste systemen, geen seksen, geen ziektes, er is slechts de Ene. Deze wereldwijde ontdekking van introspectie zal het lang beloofde Gouden Tijdperk van Zelfrealisatie brengen. En wie zal regeren over dit Gouden Tijdperk? Zal het de laatste van de drievoudige Sai incarnaties zijn, Bhagawan Sri Prema Sai? Dit is waarlijk de grootste tijd om op aarde geïncarneerd te zijn.

Miljoenen mensen hebben gedurende duizenden jaren gebeden voor de tijd die gaat komen en nu opent het Gouden Tijdperk zich. Zijn jullie er klaar voor? Ze zeggen dat het donkerste uur altijd vóór de dageraad komt. Wees niet bang. God is in zijn hemel; alles met de wereld is juist zoals het is. Ik heb nooit kunnen dromen dat ik hier zou zijn op dit zeer gunstige moment. Het is zo opwindend. Nu moeten we allen Sai Baba slechts de enige vraag stellen die er te stellen is: “Heer, wat kan ik voor U doen?”

We dienen bakens van licht te zijn in een zee van duisternis en hem te helpen dit nieuwe tijdperk van bewustzijn van het heden te brengen.

Of zoals hij zegt: “Dit is niet het heden, dit is het ‘Alomheden’.” (Omnipresent)

Gaan jullie in angst wegrepen, wegkruipen en je kleine lapje grond beschermen (het ikje), of stem je je af op het collectieve *wij*? Wees niet bezorgd. Je knieën zullen uiteindelijk de grond raken en je zult onmiskenbaar weten dat Alles één Is. Swami is een Zen Meester.

Als je in Puttaparthi geweest bent, zul je het fenomeen ervaren hebben om in zijn goddelijke aanwezigheid te zijn. Hij haalt het slechtste in de goeden naar boven en het beste in de slechten. In iedereen. Dat is zijn werk. Hoe kan hij je anders veranderen dan dat hij alles in je naar boven haalt dat veranderd moet worden, zodat je het ziet en kunt veranderen? Hij wil dat je je angsten, woede, haat, vooroordelen enz. aan zijn voeten legt.

Hij verandert je ten beste, maar alleen als je er om vraagt. Hij zal niet inbreken in je vrije wil. Neem één stap naar hem en hij zal er honderd naar jou maken. Dit is niet het fenomeen van het werk van de Meester.

Het was in 1974 toen ik Sai Baba ontmoette. Ik was 26 en een beetje wilder dan ik nu ben. Enkele maanden na onze eerste ontmoeting was ik op een feestje in Hollywood, Californië. Ik had gedronken en drugs genomen, wat ik graag deed in die tijd. Ik werd een beetje duizelig en dacht dat het tijd was om naar huis te gaan. Ik stapte in een Porsche Targa sportwagen, ging racend naar huis, viel in slaap achter het stuur met een snelheid van 80 mijl per uur in een neergaande bocht en ramde door de vangrail. De auto stortte in een ravijn. Er was geen kans op overleving. De auto sloeg een aantal keer over de kop. Ik had geen gordel om en de auto lag op zijn kop. Toen ik door de vangrail vloog en begon rond te tollen, voelde ik een druk op mijn schouders. Ik keek naar rechts en daar zat Sai Baba (die ik slechts zes maanden daarvoor had ontmoet) naast me met zijn arm om mijn schouder. Hij plaatste een soort krachtveld rond me terwijl we ‘een dozijn keer’ over de kop sloegen, zoals Hij me vijftien jaar later vertelde! De auto was totaal verwoest. De voorruit was weg. De ‘rolbar’ (veiligheidsbeugel) was verbogen tot onder mijn schouders. De neus was platgedrukt. De zijkanten, alles was vernietigd. Er was niets van de auto over. Ik landde rechtop, kwam er uit en liep weg zonder een schrammetje of kneuzing! Gered door de kleine goeroe?

Ik ging onmiddellijk naar Puttaparthi om hem te bedanken en zat daar drie weken. Hij keek zelfs niet eens naar me. Als zoiets dergelijks met je gebeurt zeg je: “Was het mijn verbeelding? Was hij het werkelijk? Was het geen verbeelding? Wat was het?”

Of het toen bewezen was of niet, je hebt geen keus dan er weer terug in te duiken en te zeggen: “Wat gebeurt hier?” Zes maanden later, in de winter van 1976 was ik op een wilde zuippartij met een aantal vrienden. Ik had vaak een kleine entourage waar ik mee reisde. Opnieuw nam ik drugs en dronk. Ik

was stapelgek op een drug die *methaqualone* of *ludes* heet. Ik had het net uitgemaakt met mijn eerste echte liefde en reisde de V.S. rond op een wilde zuiptoer om een gebroken hart te helen. Op een morgen werd ik wakker in Colorado en hoorde ik Swami's stem zeggen: "Je zult vandaag sterven."

Ik dacht dat het de pillen waren die ik de afgelopen twee weken had genomen. Dus gooide ik ze weg en ging naar het vliegveld. Ik stapte in het vliegtuig op het kleine vliegveldje in Aspen in Colorado, waar ik verbleef en vloog naar Denver, waar ik een aansluitende vlucht had die me naar L.A. zou brengen naar mijn huis in Malibu in Californië. Ik miste mijn aansluitende vlucht en moest in een hotel overnachten. Ik ging op het bed zitten in mijn hotelkamer. De slaapkamer begon te draaien. Ik kreeg een epileptische aanval, wat gebeurt als je plotseling stopt na het nemen van grote hoeveelheden *methaqualone*. Je lichaam begint zich onmiddellijk samen te trekken. Ik verloor alle controle over mijn spieren, hyperventileerde en kon niets meer zien. Ik viel op de grond en slikte mijn tong in. Ik stierf op de vloer van die hotelkamer in Denver in Colorado.

Laat me hier onderbreken voor diegenen die angst voor de dood hebben: "Verspil je tijd niet!" Mijn geest kwam uit mijn kruin, net zoals ik gelezen had. Plotseling zat ik boven in de kamer en keek neer op mijn dode lichaam. Ik begon hysterisch te lachen. Ik zei tegen mijn nieuwe zelf, terwijl ik naar mijn dode lichaam keek dat daar op de grond lag: "Wat is dat? Dat ben ik niet! Ik ben dit, het lichtlichaam, ik kan niet sterven! Dat wat nooit geboren was en nooit sterven kan! Ik kan niet bezoedeld worden! Ik kan niet gekwetst worden! Ik ben een goddelijk wezen! Ik ben gelukzaligheid! Ik ben het lichtlichaam!"

Plotseling kwam Sai Baba de kamer binnen, raapte mijn lichaam op en legde het op bed. (ik bekijk dit van boven). Hij haalde mijn tong uit mijn keel en duwde op mijn borst. Terwijl hij op mijn borst duwde, keerde mijn geest weer in mijn lichaam terug en ik keek hem aan. Hij glimlachte en verdween. Ik werd

uit de gelukzaligheid gered zodat ik hier kon komen om tegen jullie allen hier vanavond te spreken!

Ik hoop dat jullie me proberen te geloven of tenminste een poging doen! Ik kan jullie verzekeren dat er niets te vrezen valt. Ik ben daar geweest en ben door de genade van Sai teruggekomen om jullie erover te vertellen. Er is geen tijd aan de andere kant. Er is geen karma wat gecreëerd wordt aan de andere kant en er wordt ook geen karma vernietigd. Elke ziel daar verlangt ernaar om opnieuw hier geïncarneerd te worden! Hier gebeurt het! Dit is de enige dimensie waar karma gemaakt wordt en waar het wordt afgebroken. Dit is het draaien van het wiel. Dit is de "alomtegenwoordigheid!" Deze twee Sai ervaringen in 1974 en 1975 werden gevolgd door een derde in 1980.

Ik had een ellendige ervaring met een zakenpartner toen ik startte met het Hard Rock Café. Hij probeerde mij koste wat kost kapot te maken vanaf de eerste dag dat ik hem ontmoette. Ik had herhaaldelijk dromen na onze eerste ontmoeting, waarin ik hem in een oude tijd in één of ander Arabisch land op de woestijngrond had vastgeketend. Ik had een Arabisch lichaam, net zoals hij. Ik had een grote vuurplaats en ik had een lange houten speer in het vuur liggen. Ik nam het uit het vuur en prikte hem daarmee. Ik martelde hem daarmee dagen aan een stuk. Ik wist dat ik deze persoon in een vorig leven kwaad had aangedaan en wist dat ik de kans had dit in te lossen in dit leven. Door Sai zijn genade werd ik bewust gemaakt van deze kans.

Vanaf de eerste dag was hij in de aanval en ik wist dat ik er niets aan kon doen. Hij deed er alles aan om mijn reputatie kapot te maken en mijn relaties met familie en vrienden. Zijn psychiater belde me zelfs om te zeggen dat hij nog nooit zo'n geval van obsessieve haat had gezien! "Hij wil je vernietigen!"

Ik wist dat ik op geen enkele manier kon reageren. Ik kon mezelf niet verdedigen. Ik moest het dragen om het karma in te lossen. Het waren negen afschuwelijke jaren. Uiteindelijk werd het zo erg dat ik in tranen uitbarstte na een gewelddadige aanval op de mensen waarvan hij wist dat ik hen het meest

liefhad: mijn medewerkers in het Hard Rock Café. Ik ging naar een klein park, het Green Park (tegenover het Hard Rock Café). Ik zat op een parkbankje en bad: "Alsjeblieft Swami, ik heb toch zeker in Jezus' naam deze kerel genoeg terugbetaald. Dit is ondraaglijk geworden. Vergeef me alstublieft!"

Het was halverwege een prachtige Engelse zomermiddag. Ik voelde de aanwezigheid van iets aan mijn rechterzijde. Ik keek naar rechts en zag Sai Baba naast me op het bankje zitten. Geschokt en vol verbazing keek ik weg. Toen ik opnieuw keek was hij weg. Dus raapte ik mezelf bij elkaar en liep terug naar het kantoor. We hadden in een lange gang bij de ingang van het kantoor negen jaar archiefwerk in kasten opgeslagen. Toen ik naar binnen liep begonnen letters en cijfers te weerklinken in mijn hoofd: A3, B16, C12. Ik besepte snel dat dit archiefvellen waren met archiefnummers in de kasten. Dus deed ik lade A open en ging naar de derde archiefmap en nam het eruit. Ik ging toen naar B, archief 16, naar C en map 12...

Al deze cijfers en letters die mijn hoofd binnenkwamen, waren daar door niemand anders dan Sai Baba gekomen. Ik zat op de kantoortvloer met dozijnen aan mappen, opende elk van hen en vond een overeenkomst in alle mappen. In elke map waren op diverse regels delen met correctiestift bijgewerkt om fouten te maskeren. Ik onderzocht ze grondig en besepte dat zodra je de pagina omdraaide, je aan de achterkant de getypte afdrucken achterstevoren door het papier kon zien. De dwaas dacht dat hij zijn boze spelletjes en plannen voor mij kon verbergen: maar niet voor Baba. Deze gast had geld verduisterd en allerlei foute dingen ten koste van mij gedaan vanaf het begin van ons partnerschap! Ik ging naar zijn huis met de mappen onder mijn arm. Ik stond in zijn deuropening en schreeuwde in vreugde: "Ik weet alles en ga je aanklagen voor het geld dat je van me hebt gestolen! Iedereen in Londen zal weten wat voor boef je bent! Noem je prijs! Het is tijd dat je vertrekt!"

Hij verkocht mij zijn aandeel in het Hard Rock Café voor twee keer de waarde en kreeg

rechten om zelf Hard Rock Café's te starten, maar ik gaf er niets om. Het karma was ingelost. Hij kreeg wat hij verdiende gratis door mijn talent en verdiende miljoenen. Een perfecte afbetaling! Dit alles dankzij de Sai energie. Zo was het en dat is de reden waarom het zo liep. Het Hard Rock Café, zijn enorme succes en nog steeds doorgaande succes is simpelweg Sai Baba en niets anders. Ik was slechts zijn instrument net zoals wij allen kunnen zijn in wat wij doen in dit leven. Uw wil geschiede! Of, zoals rijkelijk is geschilderd op de muren van elk Hard Rock Café in de wereld en gezien door bijna een miljard mensen: "Love all - Serve all (heb allen lief - dien allen)."

Eind 1974 reisde ik voor de tweede keer naar India en voor de eerste keer kwam ik in Prasanthi Nilayam (verblijfplaats van hoogste vrede). Dit is natuurlijk Sai Baba's ashram in zijn geboorteplaats Puttaparthi, Anantapur district, in de staat Andra Pradesh. De ashram van toen was niets vergeleken met wat bezoekers tegenwoordig aantreffen. Er stonden slechts enkele gebouwen, drie kamerblokken, vijf sheds (slaapschuren) en een (Zuid-Indiase) kantine. De gehele infrastructuur, de boekenwinkel, het accommodatiekantoor, de beveiliging, enz. was tegenover de kantine in de hoofdstraat gehuisvest. De Poornachandra hal was kort daarvoor gebouwd en het middelpunt van de hele ashram was Sai Baba's huis en tempel, bekend als de mandir [tempel]: een effen witstenen gebouw met twee verdiepingen, dat verbouwd werd, met daarvoor een klein vierkant met zand gevuld plein, waar Swami tweemaal per dag verscheen.

Mannen en vrouwen zaten gescheiden en er waren aan weerszijden slechts enkele rijen. De ashram werd overspoeld door hippies die India binnenstroomden na het bekende bezoek van the Beatles aan de Maharishi's ashram in Rishikesh enkele jaren daarvoor. Ik was er zeker van dat de hele muskieten bevolking van de aarde geboren was in Puttaparthi. Ik sloot me aan bij een stel hippies met marihuana op zak, die de nieuwste revolutionaire muziek uit San Francisco en Londen uitkraamden. Ik ontmoette een

meneer Paul Roberts uit Oxford, Engeland, en we werden snel tamelijk goede vrienden. Hij stelde me voor aan een vrouw en haar echtgenoot, Phyllis en Sydney Krystal uit Los Angeles. Ze waren beiden achter in de vijftig en verbonden aan de pas opgezette Sai organisatie in de VS. Ik leed nog steeds onder de trauma's uit mijn jeugd. Bij mijn ontmoeting met Phyllis zag ze dit op de een of andere manier en ze zei dat ze kon helpen met een visualisatietechniek die ze 'dagdromen' noemde. Het had een dramatisch effect op mijn bewustzijn en de onstuimige relaties die ik met mezelf en mijn familie had sinds de dood van mijn twee broers en de scheiding van mijn ouders. Het was wonderbaarlijk in zijn uitwerking en ik bleef vanaf die tijd voortdurend in contact met Phyllis. Ik bezocht haar in Californië waar ze me langzaam kennis liet maken met dit fenomenale werk.

Phyllis is naar mijn mening één van de grootste yogini's die er op deze planeet rondloopt. Haar unieke werk (tegenwoordig bekend als door Sai Baba gegeven), heeft gediend om honderdduizenden, misschien wel miljoenen mensen te helpen over de afgelopen 45 jaar. Het zou me dagen kosten over de honderden 'dagdromen' te vertellen die ik heb ervaren, voorafgaand aan Sai Baba's opdracht dat we samen moesten gaan werken, ongeveer 15 jaar na onze eerste ontmoeting. Phyllis, Sidney en andere devotees werden in 1989 bij Sai Baba in zijn verblijf (later zijn interviewkamer) in de mandir binnen geroepen. Tijdens dat bijzondere interview schokte Baba zowel mij als Phyllis toen hij aankondigde dat ik naar Californië moest verhuizen en een huis naast dat van Phyllis moest kopen. Ik moest vanaf dat moment "met mevrouw Krystal gaan werken", zei Sai Baba. Tijdens dat interview materialiseerde Baba een edelsteen, die hij diamant noemde, gaf er een Sanskriet beschrijving van en gaf het aan mij. "Mevrouw Krystal zal je laten zien hoe je ermee moet werken," zei Baba. Hij maakte ook een pen voor mevrouw Krystal en zei tegen haar: "Mijn boeken zitten in deze pen. Ga ze schrijven."

Ik kocht een huis in Californië naast die van de familie Krystal en verhuisde alleen, omdat

mijn vrouw Maureen bij haar kinderen in Engeland wilde blijven. Wat zich over de volgende 15 jaar ontvouwde tart elke beschrijving. Ik zal mijn best doen jullie te vertellen over de dynamiek die Sai Baba in mijn leven bracht en die ik alleen kan beschrijven als interdimensionaal, tijd en ruimte overschrijdend.

Ik zal kort spreken over mijn kennis van mevrouw Krystal, haar werk, of beter gezegd, het werk dat Sai Baba mevrouw Krystal heeft gegeven. Hij vertelde in een eerste bijeenkomst aan mevrouw Krystal dat ze niet naar buiten moest brengen dat hij de bron was. Kortgeleden heeft Sai Baba tijdens Guru Poornima, heel veel jaren later, tegen mevrouw Krystal gezegd dat ze eindelijk openbaar mocht maken dat de 'Schepper' van haar levenswerk Bhagawan Sri Sathya Sai Baba is.

De basis van haar 'werk', zoals ik dat ervaren heb, is dat dit werk een geschenk is, een metafysisch geschenk van Sai om ons door de complexe moeilijkheden van deze tijd heen te helpen. Het zijn, oppervlakkig bekeken, visualisatie technieken die een kind of een volwassene eenvoudig kan volgen. Deze ongewoon effectieve technieken worden zeker ondersteund door goddelijk geschapen symbolen, die allen krachtig zijn. Anders gezegd: Sai Baba heeft goddelijke 'gedachten vormen' geschapen die met zijn energie geladen zijn. Zoals het werk beschrijft, zo prachtig uitgelegd door mevrouw Krystal, kunnen deze symbolen gevisualiseerd (of ermee in contact gekomen) worden om allen die in moeilijke situaties zitten, te helpen. Ze kunnen je ontdoen van angst, woede, of psychische aanvallen van anderen. Ze kunnen hulp bieden bij moeilijke besluiten en je bevrijden van ouderlijke macht. Ze kunnen je helpen in de opvoeding van je kinderen en je in contact brengen met je eigen hogere natuur (het Hoger Bewustzijn). Ze tonen je de 'correcte wijze' van communiceren met anderen die dichtbij of op afstand zijn. Ze zijn echt, effectief en met liefde door Sai gegeven, die de uiterlijke manifestatie van het Hogere Bewustzijn binnen in elk van ons is. Ik kan slechts getuigen van de wonderbaarlijke,

onvergelijkbare resultaten waar ik zelf getuige van was en die vaak onmiddellijk plaatsvonden. Behalve deze persoonlijke getuigenissen zijn er honderdduizenden mensen die het wonderbaarlijk transformerende werk van Phyllis Krystal hebben ervaren. Kortgeleden is haar door Sai gezegd dat het niet haar, maar zijn werk is. Alles. Ik roep jullie allen op het te onderzoeken omdat je zult merken dat deze metafysische paranormale hulp voor iedereen binnen handbereik is. Ik zal jullie hierover vanavond voor het eerst vertellen.

Sai Baba heeft met goddelijke energie gedachten vormen gecreëerd. Het zijn echte symbolen die in een ander, nabij gelegen dimensie zijn. Sai Baba geeft jullie de kans om door eenvoudige visualisatiemeditatie technieken met deze hele eenvoudige symbolen in contact te komen. Deze symbolen dragen goddelijke energie die jullie helpen je te verlossen van angst, haat, afgunst, hebzucht, ouderlijke macht, besluiteloosheid en negatieve gedachten die uit jou en anderen ontstaan. Dit kunnen fysieke aanvallen worden die negativiteit in de omgeving veroorzaken en bij jezelf. Lees de boeken, het is werkelijk echt en door een gerealiseerd wezen gegeven om ons te helpen. Het is dynamisch en eenvoudig te gebruiken en het geeft altijd resultaat.

Sai Baba zei me naar Californië te verhuizen om met mevrouw Krystal te werken. Mijn vrouw wilde niet uit Londen weg; daarom verhuisde ik alleen en kocht een huis naast dat van mevrouw Krystal.

Ik dacht dat ik haar met haar boeken ging helpen. Ik had geen idee dat het weldra het meest fantastische avontuur van mijn leven zou worden omdat het zo onwerkelijk en onmogelijk lijkt. Ik vraag u goed te gaan zitten en te bedenken dat wat ik u ga vertellen een sprookje is, alsof jullie deze dingen niet hebben ervaren. Ze zijn onmogelijk als echt te beschouwen.

De eerste avond van de daaropvolgende wonderbaarlijke tien jaar.

De eerste avond liep ik naar het huis van mevrouw Krystal, die enkele deuren verder

woonde. We gingen haar werkkamer binnen en zaten tegenover elkaar. Ze hield de edelsteen vast die Sai Baba mij gegeven had om bij me te dragen en onmiddellijk gingen we samen in een soort trance. Sai Baba verscheen en vertelde ons dat we speciaal werk voor hem zouden gaan doen, dat vele jaren zou gaan duren. Verder vertelde hij dat we dit werk ook vast zouden gaan leggen. Hij vroeg me het juweel dat hij voor me gemaakt had bij me te dragen, en mevrouw Krystal moest hem vasthouden als we werkten. Het leek een soort onverklaarbare spirituele kracht te versterken en stelde ons in staat onszelf naar diverse dimensies, tijden en plaatsen te verplaatsen. Het is een onverklaarbare dynamische Sai schepping.

Deze objecten die Baba geeft lijken juwelen, maar het zijn geen juwelen, het is energetica. Het lijkt me gepast u vanavond een aantal objecten te tonen die Baba me gegeven heeft en nooit eerder publiekelijk zijn getoond. Deze edelsteen werd me oorspronkelijk in een privé interview met Sai Baba in zijn ashram in Puttaparthi gegeven in de aanwezigheid van verscheidene getuigen, waaronder mevrouw Krystal. Dat was toen Swami aankondigde dat ik van Engeland naar Californië moest verhuizen en met mevrouw Krystal zou gaan werken. Terwijl hij me de steen gaf, zei hij er iets over in Sanskriet dat ik niet begreep. Het is zoals jullie kunnen zien, tamelijk groot. Het was helder, lichtgevend en wit. Hij noemde het een diamant en zei dat het het Atma of de Spirituele Ziel vertegenwoordigt. Mevrouw Krystal werkte er samen met een ander object mee, dat Baba ons enkele jaren later gaf en ik kort hierna aan jullie zal trachten te beschrijven. Na ongeveer zeven jaar in de ashram - opnieuw in de interviewkamer - vroeg Sai Baba het terug en ik kreunde van binnen: "O nee! Neem het alstublieft niet terug."

Hij nam het in zijn kleine handen en toonde het langzaam aan de zes of zeven aanwezige mensen. Baba hield het toen tussen ons in, sloot zijn hand eromheen en toen hij zijn hand opnieuw opende, was het veranderd in een nog grotere edelsteen, die hij een robijn

noemde en die, zoals later alle aanwezigen zeiden, levendig rood licht uitstraalde.

Hij weet dat mijn zwakheid glans en glitter is. Alles wat maar glinstert spring ik ogenblikkelijk bovenop. Toen zei Baba: “Tigrett, welke kleur wil je?” Hij begon deze glinsterende steen in de lucht te gooien en zodra hij hem weer moeiteloos opving, zei hij: “Welke kleur wil je? Wil je wit? Wil je blauw? Wil je groen?” Toen, wetende, glimlachte Swami, keek me in de ogen en zei: “Rood”. Hij kende mijn zwakheid en wist dat ik de lichtende rode Sai robijn wilde. Dat is de enige keer, denk ik, dat ik het juiste gezegd heb in antwoord op een vraag van Baba. Ik mompelde: “U weet wat het beste voor mij is, Swami.” Hij zei, verbaasdheid veinsend: “Heel goed, Tigrett!”

Enfin, Baba sloot zijn hand om de rode edelsteen. Toen zijn hand zich opende was het op de een of andere manier in een paarse edelsteen van dezelfde afmeting veranderd. Hij zei: “Deze steen vertegenwoordigt de perfecte balans tussen hart en hoofd (mind), mannelijk en vrouwelijk, yin en yang.”

Later gaf Baba me nog iets in bezit: een kristallen schedel, waarvan hij zei dat mevrouw Krystal en ik het tijdens elke sessie tussen ons in moesten plaatsen. Ik weet niet of jullie gehoord hebben van oude legendes over beroemde kristallen schedels? Er waren waarschijnlijk 13 schedels die door priesters in verschillende tempels en heilige religieuze plaatsen waren geplaatst in oude beschavingen over de hele wereld. Er is er waarschijnlijk één in het Giza plateau in de punt van de Cheops Piramide, één in de heilige tempel van Machu Picchu en verder op elf andere heilige plaatsen. Drie daarvan zijn ook werkelijk gevonden. Eén stond er in de tolteekse piramide in Centraal Amerika en staat nu in het Trocadéro in Parijs. Er is een tweede in het Brits museum van de Mensheid en een derde is in privé handen van de familie van de archeoloog die hem vond. Ze zijn in feite computers, zoals alle kristallen. Net zoals moderne computers op minuscule siliconen kristallen werken, kunnen zij informatie opslaan, ontvangen en verzenden. Binnen dit object, gegeven door de Meester

en gebruikt zoals Swami wilde, zijn duizenden uren van sessies opgeslagen. Eindeloze multidimensionale reizen naar het verleden, heden en toekomstige werkelijkheden, inclusief honderden toespraken van de Meester.

Over communicatie met goddelijke en niet zo goddelijke wezens op andere gebieden en de eer van constante hulp voor anderen in nood, hier en in het hiernamaals, daarover vertelt dit sprookje van de werken van het Alom aanwezige Superbewustzijn. Mevrouw Krystal en ik ervoeren deze ongelooflijke reizen onder de leiding van de Meester voor meer dan tien jaar. Alles werd in de Kristallen Schedel vastgelegd en zoals verzocht door de Meester op audio formaat opgeslagen. Aan het einde van deze sessies werden wij langzaam naar het hier en nu terug gebracht. Alle sessies van de afgelopen 10 jaar werden voor 100% uit de bewuste geest van mevrouw Krystal gewist. Zij herinnert zich niets. Ik, om wat voor reden dan ook, heb 5% van deze sessies onthouden. Geen van deze opnames is ooit, volgens instructies, nageluisterd door mevrouw Krystal of mijzelf. Toen het werk enkele jaren later tot een einde kwam, heeft Sai Baba de opnames en de Schedel naar Puttaparthi teruggevraagd, waar ze op zijn verzoek in kluizen zijn opgeslagen, die alleen voor hem toegankelijk zijn. Hij vertelde ons in vele interviews, dat ze vrij gegeven zullen worden als een hoofdstuk in de ‘Bijbel van het Nieuwe Tijdperk’ (in een recente toespraak zei Baba dat dit nieuwe tijdperk of yuga over 27 jaar zal beginnen) en gelukkig nadat zowel mevrouw Krystal als ik beiden zijn overleden. Toen we Baba vroegen waarom wij voor dit bijzondere werk gekozen waren, zei hij streng: “Omdat jullie geschikt/gemakkelijk en gehoorzaam zijn.” Ik weet niet of jullie weten wat de akasha kronieken zijn, maar er is een rivier van alle waarheid, de goddelijke rivier die door een andere, dichtbij gelegen dimensie loopt. Als die weinigen uit het begin der tijden gerealiseerde wezens worden, zijn ze in feite in staat die net zoals Swami te betreden. Sai Baba heeft een uitgebreide blik op de werkelijkheid door zijn toegang tot deze

tijdloze kronieken van alle kennis, die totaal verschilt van de onze. Als je je deze invalshoek kunt voorstellen: De Meester ziet al je vorige levens en ook je vorige karma. Hij ziet je toekomst en je toekomstige karma alsook het karma van je huidige leven allemaal tegelijkertijd. Als een gerealiseerd wezen contact met je maakt, door dromen of fysieke manifestatie of door persoonlijk contact, ziet hij je compleet vanuit dit Alomtegenwoordige van verleden-heden-toekomst tijdsperspectief. Een zienswijze die zijn omgang met jou voor je eigen bestwil bepaalt.

Als Swami je iets opdraagt, kan de uitkomst rampzalig zijn, zoals mij en vele anderen is overkomen. Maar dit is een geschenk van hem aan jou, want gerealiseerde Meesters, helpen, in hun oneindige liefde en plicht, allen die dichterbij komen. Deze wisselwerking kan alleen plaatsvinden als deze in vertrouwen wordt gevraagd door de zoeker die individuele zielenevolutie wil. Alleen gerealiseerde wezens kunnen deze versnelling van je karmische evolutie beïnvloeden en dat is één van de dingen die deze Meester, net als alle anderen voor hem, voorbestemd is om te doen voor ieder van ons die bereidwillig in zijn aura zijn.

Ik kan je één belangrijke super werkelijkheid vertellen over deze ervaringen: “Je moet je gedachten in de gaten houden”. Swami zegt dit steeds opnieuw: “Let op je gedachten.” Wetenschappers weten dat het brein een elektrisch geladen instrument is. Het sterft nooit. Het gaat over in een andere samenstelling of gebied, maar het kan niet vernietigd worden. Dit is de tweede wet van de fysica. Er is ook een tweede wet van de metafysica.

Ik voel me dus gezegend vanavond op Sai Baba's verzoek hier te zijn, om aan jullie de mogelijkheid van de eerbiedwaardige vormloze werkelijkheid openbaar te maken. Ik bid dat elk hier vanavond gesproken woord het zijne is. Het eerste wat Baba tegen mevrouw Krystal en mij zei was: “God schiep de mens en de mens vond God uit.” Wauw! Wat betekent dat? Hij liet ons toen zien dat zodra aan de zeven oorspronkelijke Meesters

in het begin der tijden God getoond werd in zijn originele dynamische vorm van Super Bewustzijn, Hij niet door mensen waargenomen kon worden, aangezien het zo ver voorbij het menselijke bewustzijn is, dat het ogenblikkelijk zou verdampen in het aangezicht van de Alomtegenwoordige. Zij beseften dat Hij de elektron in elk bestaand atoom is: het gehele universum is Zijn goddelijke lichaam. In feite zijn hierachter zelfs nog kleinere deeltjes van goddelijke aard. Hij kan te allen tijde elk deel van Zijn lichaam bezoeken wanneer Hij maar wil. Dat elektron is de ogen en oren van de onafgebroken blik van het Alomtegenwoordige Goddelijke. Dus hoe verklaar je zo iets aan iemand? Het is niet te bevatten. Er is geen manier waarop je het kunt bevatten. Dus de Meesters gaven de mensen toestemming goden uit te vinden. Dingen in hun eigen vorm, dingen die eruit zagen zoals zij. Elke cultuur heeft ze gehad. Beginnend in de preneolithische culturen als de aanbidding van de zon, maan en sterren en de natuurgeesten van de aarde, creëerden culturen naar gelang ze ontwikkelden goden in een hemels gebied volgens hun eigen beeltenis. Religies werden gesticht en de eerste bekende monolithische structuren waren “tempels” gewijd aan de aanbidding van deze “Opperwezens”. De grote culturen door de tijden heen, hadden religieuze instituten die getuigenis deden van de aanwezigheid van verlichte wezens: “God Koningen” voor de Egyptenaren, Mozes voor de Israëlieten, Socrates voor de Grieken, Mohammed voor de Islam, Jezus voor het Christendom, Confucius, Lao Tzu voor de Tao en Avatars en verlichte wezens sinds onheuglijke tijden van de Noorse goden, Shinto, Afrikaanse geestenculturen, de Ismus vallei in India, de Maya-, Tolteekse- en Azteekse beschavingen, Byzantijnen, Nubiërs, Noord Amerikaanse Indianen en Druïden, en ga zo maar door langs alle tijden en historische culturen van bekende en onbekende mensen...

Met de eerste voor de mens bekende geschreven taal ter wereld, het Sanskriet,

kwamen de eerste teksten over het bestaan, de Veda's en de Upanishaden.

“God schiep de mens en de mens vond God uit.”

De Veda's stelden dat we allen naar Gods evenbeeld zijn gemaakt (met de opperbewuste beeltenis van de Geest of het Licht-Lichaam), dat onze menselijke lichamen niets meer of minder waren dan voertuigen voor de goddelijke Onsterfelijke, Onveranderlijke Energie. Of zoals de Veda's het noemen, prana, (goddelijke) energie die alle levende en levenloze objecten maakt.

“Dat wat nooit geboren is, kan nooit sterven.”

We zijn niet de 'mind' (het brein) noch het lichaam maar eeuwige, onsterfelijke prana energie. We kunnen niet gekwetst worden. We kunnen niet bevuild worden. We kunnen niet vernietigd worden. We zijn de 'voor altijd' versie van het goddelijke Zelf... allen goddelijke wezens... manifestaties van het Super Bewustzijn, geschapen als voertuigen of wandelende tempels van goddelijke energie.

“Let op je gedachten!”

Stel je alle liefde voor, de genade, de toewijding die gegeven is aan die individuele goden sinds het begin der tijden. Wat een wonderbaarlijke kracht! Dat elk menselijk wezen, elke gedachte van devotie, elke gedachte van liefde, elke gedachte van genade zichzelf in een nabij gelegen dimensie transformeert. Verbeeld je energie, goddelijke prana (energie) van liefde en aanbidding aan de goden, komend vanuit je eigen wezen. Dit heeft, zoals geopenbaard door de Meester, de goden of 'positieve archetypes' gecreëerd. De liefde en toewijding van de mens schept de goddelijke wezens. Dus ik zie God Zelf als de energie, de grote Vader, achter alle creaties. Als je een goddelijk wezen bent, zijn je gedachten goddelijke energie, gemaakt van het Goddelijke dat je levend maakt, de prana energie. Dus jullie creëerden deze goden, en

jullie blijven ze leven geven. Ze zijn echt, ze zijn daar. Ze zijn daar om je te dienen. Ze zijn daar om genade, vriendelijkheid, liefde en toewijding te weerspiegelen. Ze zijn er om je op een hogere plaats te brengen, die je bedachtzaam moet zoeken op elk moment dat je wakker bent, want het grootste geschenk dat waardig is om te ontwikkelen in het leven is “vrede in de geest” (peace of mind).

God schiep de mens, de mens vond God uit. Het klinkt complex. Het is net zo eenvoudig als gras dat groeit. Stel je voor, al die aanbidding, al deze liefde, al die genade, al deze positieve aspecten van de menselijke aard, verzameld op een vlak dat wij scheppen - deze goddelijke archetypes constant voedend en te allen tijde scheppend. De tempel hiernaast, de prachtige tempel die vanavond een Boeddhistische ceremonie houdt, de kerk aan de andere kant - jullie scheppen zelf continu, maar deze scheppingen bestaan. Deze goddelijke wezens bestaan.

Door de genade van Sai Baba is één van de dingen die mevrouw Krystal en ik hebben gedaan, dat hij ons regelmatig brengt naar wat hij 'het Amfitheater' noemt. Dat is een dynamisch rond theater op een blauwe plaats. Dat is de enige manier waarop ik het kan omschrijven. We horen al die goddelijke wezens. Sommigen ken ik niet eens. Zeker 90% van hen zijn - sommigen zijn wel 12 meter hoog - getooid met kronen vol edelstenen en hoofdtooien en totems. Soms zijn het kleine mannetjes in bosjeskleding, maar allen zijn daar vanuit elke cultuur sinds het begin der tijden. Ze zijn er allemaal tijdens dit werk met mevrouw Krystal.

Baba roept één van hen naar beneden. Ze hebben allemaal specifieke krachten: ze zijn allen uniek. Ik heb met Christus gewerkt, ik heb met Krishna gewerkt, ik heb Ganesha gezien. Het klinkt allemaal gek, maar het is waar. Ze zijn daar en ze zijn echt. Ze zijn daar om je te dienen en te helpen; ze zijn je beste vriend. Ze zijn gemaakt van goddelijke energie - die van jullie - omdat jullie, mijn vrienden, goddelijke wezens zijn.

Sai Baba begint elke toespraak met de woorden: “Belichamingen van Liefde.”

Jullie zijn goddelijke wezens. Helaas lijkt de toestand van de mens verward in de vijf zintuigen, die macht over ons hebben door de misleiding van de 'dualiteit' dat God daar is en ik hier. Dat is onjuist.

Het is de overstimulans van de 'mind'-lichaamservaring die dit bedrieglijke spel van 'dualiteit' voortbrengt. Dit is hoe we 30.000 jaar geleden de 'val uit het Hof' gemaakt hebben, om tenslotte, na de drie voorafgaande tijdperken terug te keren naar de beloofde 'tuin', zoals in elke heilige tekst beloofd als zijnde het 'Gouden Tijdperk': het verlies van het 'ik' en 'mijn' bewustzijn en de terugkeer van het collectieve bewustzijn van 'ons' en 'wij'.

Tijdens mijn eerste bezoek aan Sai Baba's kleine interviewkamertje vroeg hij: "Waar is God?" Het was een dynamisch moment tijdens de pas gevonden reis op een mogelijk innerlijk pad. Ik antwoordde de Meester, "God is in mijn hart." Hij zei toen: "Nee!" Toen vroeg Baba aan een volgende persoon: "Waar is God?" Geen antwoord. Toen aan de volgende persoon: "Waar is God?" Toen de volgende: "Waar is God?" Niemand had een antwoord. Iedereen had gezien dat ik terechtgewezen werd, omdat ik het antwoord niet wist. Niemand uit die kleine groep zei iets. Hij zei toen tegen me: "Het is als een vis in het water. Er is water boven de vis, eronder, eromheen en in de vis. Jij bent de vis die door God zwemt. Hij is boven je, rondom je, onder je en in je."

Ik wist toen plotseling, als een geschenk van de Meester, dat Hij de lucht (atmosfeer) tussen ons is. Hij is alles. Hij is de elektron in elk atoom. Hij is het wonderbaarlijke amfitheater met deze goddelijke wezens, die jullie naar jullie eigen beeld hebben gecreëerd om lief te hebben en te aanbidden. Het is alsof je jezelf aanbidt. Op de een of andere manier moet je dit in je hoofd zien te krijgen, of anders moet je weer terugkomen naar dit leven om het eenvoudige antwoord te vinden. Geloof me als je kunt, het is niet ingewikkeld. Niets van dit alles is complex. Niets van dit alles is mysterieus. Niets van deze dingen zijn onbekendheden op een andere verafgelegen

plaats, maar alles is binnen handbereik op het innerlijk pad dat wacht op je terugkeer. Het meest opwindende deel van alles is dat God het kloppende hart van het universum is en **Het is allemaal liefde...** Het is niet de menselijke, vasthoudende, wanhopige, hechtende liefde, maar deze goddelijke, altijd uitbreidende en onmiskenbaar onbegrensde, zonder oordeel en de echte en enige goddelijke en eeuwige versie van 'Ware Liefde', beschikbaar voor allen die gewoonweg vragen.

Neem nu alle negatieve emoties, die er sinds het begin der tijden zijn, in ogenschouw: lust, woede, haat, geweld, hebzucht en afgunst. Afgunst is het ergste zaad van alle menselijke gedachtenvormen omdat afgunst leidt tot jaloezie, jaloezie tot woede, woede tot haat (wat tot geweld kan leiden). Al deze negatieve menselijke emoties creëren negatieve elektrische energie, die transformeert in negatieve demonische gedachtenvormen en van daaruit in negatieve wezens of archetypes in een nabij gelegen dimensie. Dus, zoals er positieve, door de mens gemaakte gedachtenvormen zijn, zo zijn er ook negatieve. Eén van de dingen die Swami met mevrouw Krystal en mij deed, was ons naar de plaats te brengen waar niet alleen de goddelijke gedachtenvormen zijn, maar ook naar de plek waar de negatieve gedachtenvormen zijn.

"Let op je gedachten!"

Dit is geen grap. Hoe werken ze? Ze zijn heel eenvoudig en identiek nagebootst van positieve en negatieve menselijke emotiepatronen. Als je een gevoel van afgunst, haat of hebzucht krijgt, werkt dit als een stemvork - het zendt deze negatieve elektrische golven door de ongeziene sluiers die ons beschermen, direct naar de negatieve gedachtenvormen van archetypische wezens. Ze zijn gemaakt van menselijke energie, dus voeden ze zich met menselijke energie. Een fijne draad, als een minuscuul onzichtbare tentakel, komt door de sluier, volgt de negatieve energie en hecht zichzelf aan de mens, het verbittert en begint zich te voeden terwijl het je in die staat van woede, haat, lust of hebzucht houdt. Omdat het gemaakt is van

menselijke energie, voedt het zichzelf met menselijke energie en houdt je zolang als het kan in deze negatieve staat.

Dus door menselijke emoties te hebben zoals liefde, genade, mededogen en vergeving, creëren we goddelijke positieve wezens (de God engelen) of archetypes in een nabijgelegen dimensie. Gebeden en toewijding aan deze positieve archetypes zijn hun voedsel en krachtbron. Zij beantwoorden de energetische roep vanuit het menselijke hart en verbinden zich door de sluier heen om te helpen, te troosten en te leiden. Wij scheppen ze met onze krachtige positieve gedachten.

Gods allereerste richtlijn is de vrije wil van de mens. Het Goddelijke kan en zal zich niet mengen in de vrije wil van de mens naar groter goed of kwaad. Dat is waarom de Meester altijd zegt: “Neem één stap naar Mij en Ik zal er honderd naar jou doen. Laat één traan voor Mijn hulp en Ik zal er honderd laten voor jou.” Met andere woorden: zowel positieve als negatieve polariteiten, goed of slecht, kunnen niet dichterbij komen, tenzij je ze roept. De krachten van goed en kwaad komen nu bijeen, zoals de Meester in vele samenkomsten heeft gezegd, voor de grote strijd tussen goed en kwaad die het veronderstelde “Gouden Tijdperk” inluidt. In dit dynamische werk heeft Baba mevrouw Krystal en mij in de meeste gevallen gebruikt als balans en helper. Wij hebben, met behulp van de Meester (anders onmogelijk), met onze handen en de Zijne onder Zijn leiding iets van de negativiteit in deze verschillende dimensies opgeruimd. Zoals Swami ons gezegd heeft, zou het, omdat deze dimensies en krachten symbiotisch (onderling afhankelijk) zijn, nutteloos zijn de één te reinigen zonder de anderen te reinigen, waardoor alles weer terug zou vallen in dezelfde onontkoombare patronen.

We vroegen aan Swami: ‘Waarom laat u ons dit werk doen? Waarom verwijderd u zelf niet deze demonische machten?’ Zijn stellige onvergetelijke antwoord was: “Mensen hebben deze dingen gecreëerd en daarom kunnen alleen mensen ze vernietigen!”

De Meester zei op een dag tegen me: “Tigrett, jij bent mijn aas voor het kwade. Ik ga jou gebruiken om afgunst en jaloezie naar boven te halen onder diegenen die dichtbij komen.” Ik antwoordde: “Swami, ik zal doen wat u wenst zolang u mij maar beschermt.”

Hij is een Zen Meester. Hoe kan Hij je veranderen als Hij je niet datgene wat veranderd moet worden, voor je neus houdt?! Puttaparthi is een wasserette. Hij zegt: “Breng me je angst, lust en haat en leg het hier aan Mijn voeten.”

Dus het fenomeen van het zijn in zijn aura, is dat hij het slechtste in de goeden en het beste in de slechten naar boven haalt.

Hoe kan hij anders je positieve evolutie leiden dan door je bloot te stellen aan je meest innerlijke gevoelens en mogelijkheden. Dat is Zijn werk, Zijn plicht, het geschenk van de Meester, alleen voor diegenen die aankloppen!

Ik ben er zeker van dat er anderen zijn die hetzelfde werk doen als waar mevrouw Krystal en ik mee in aanraking gekomen zijn tijdens deze kritieke tijd en Baba heeft ons gezegd dat “het werk niet velen nodig heeft.” Neem deze waarschuwing echter ter harte: diegenen die rondscharrelen in kleingeestige magie, het maakt me niet uit wat voor grote sjamanen meester je geweest bent of denkt te kunnen zijn, je zult dit werk nooit kunnen doen, je zult dit nooit veilig overleven, zonder het goddelijke wezen dat er is om je te helpen, te beschermen en je er doorheen te leiden. Doe het nooit op eigen houtje, want er is de perfecte balans van twee nodig, slechts gekozen door de Meester.

Swami vertelde mevrouw Krystal en mij: “Ik zet jullie twee bij elkaar, zodat jullie elkaar te allen tijde in balans en in de gaten kunnen houden. Jullie zijn ieder in het verleden op verschillende manieren krachtig geweest. Maar jullie begonnen beiden te denken dat deze kracht de jouwe was door jouw wil en jullie vergaten de bron. Jullie begonnen het te gebruiken voor dat wat ‘jullie’ dachten dat juist was. Jullie waren niet boosaardig, maar jullie handelingen verstoorden de karmische aard van de dingen en beschadigden jullie

zielen. Ik heb jullie nu weer teruggebracht om samen te werken met de kans deze fouten recht te zetten en diegenen te dienen die jullie kwaad hebben aangedaan. Dit is jullie kans.”

Dus, alsjeblijft, ten behoeve van alles wat bestaat in alle vormen, in alle ongeziene en zichtbare plaatsen: “Let op je gedachten.” Zo heel, heel belangrijk is deze goddelijke waarheid, waarvan de Meester wil dat jullie die kennen. Hij gebruikt mij en mevrouw Krystal als een voertuig voor zijn werk. Hij stelt mij vanavond in staat over zijn werk te spreken, omdat hij wil dat jullie meer weten over het vormloze. Sai Baba zal hier niet veel langer meer zijn om jullie in zijn handen te houden. Wat gaan jullie doen? Wie gaan jullie aanbidden? Wat gaan jullie voelen? Heb je hem nodig? Heb je deze vorm nodig? Hebben de christenen een levende Jezus nodig? Hebben de boeddhisten een levende Boeddha nodig? Ze hebben hiernaast een grote bijeenkomst van de Christelijke kerk om de leringen van een Meester te prijzen die 2007 jaar geleden naar het vormloze is overgegaan. Toch straalt Zijn waarheid en krachtige licht tot op de dag van vandaag over 500 miljoen devotees over heel de wereld. Als ze Hem aanroepen zal Hij komen.

Jullie zijn zeer gezegend dichtbij te zijn nu één van deze Meesters op deze aarde rondloopt. Het is fantastisch! Het is wonderbaarlijk! Fenomonaal! Het is ook als het gras dat groeit - het is niet moeilijk. Alles is goddelijkheid, elk klein dingetje. - De ruimte die tussen jou en mij is, jijzelf, elke steen in dit gebouw. Het is moeilijk dit immense krachtlichaam van goddelijkheid te bevatten, maar het bestaat. En jullie maken daar deel van uit. Nu hebben jullie het goede geluk Sai Baba te kennen.

Ze zeggen dat de aanblik van de Avatar, de aanraking van de Avatar, het horen van de stem van de Avatar, het zoetste van het zoetste is. Wij zijn gezegend om wat voor reden dan ook, om in zijn vibrerende nabijheid te zijn.

Ik noemde mijzelf altijd Gods nachtelijke vertegenwoordiger, en dat was ik. Het is wild daarbuiten weet je. En geliefde Sai Baba wil bakens van licht in deze zee van duisternis.

En dat zijn jullie voor hem. Er zijn niet velen nodig om de wereld te veranderen. Al die negativiteit die heeft plaatsgevonden zal doorgaan. En het zal erger en erger worden voor een korte tijdsperiode, wat ons allemaal naar binnen zal doen kijken en werkelijk doen besluiten en weten waar het goud is - dat het enige echt waardevolle het innerlijke pad is.

Dit zal de nieuwe wereldwijde beschaving veroorzaken die Swami heeft genoemd. En als dat gebeurt, raad dan wiens vibratie zal komen om deze tijd van broederlijke liefde te behouden? Deze tijd die beloofde dat het bewustzijn van ‘ik’ en ‘mij’ weg zal vallen en inluidt dat het collectieve bewustzijn van ‘wij’ en ‘ons’ zal heersen? De derde van de drievoudige Sai incarnatie.

De eerste, Shirdi Sai, vertegenwoordigt de Shiva of ‘mind’ energie. De tweede, Sathya Sai, vertegenwoordigt de ‘mind’ en hart combinatie en de derde, Prema Sai, de hart energie zoals Christus dat deed. Het is een natuurlijke evolutie. Het is essentieel dat er een drievoudige incarnatie is, omdat ‘t het einde is van deze yuga. Het is het laatste tijdperk, bekend als de Kali Yuga, de donkerste periode, die zoals altijd voorafgaat aan de dageraad.

Niemand spreekt over wat er gaat gebeuren aan het einde van de Kali Yuga. Wat gaat er gebeuren? Deze Meesters zijn door de eeuwen heen gekomen om gewoon te vibreren als de paden van geweld ze nodig hebben. Niet om religies of culturen te beginnen. Dat is mensenwerk. En nee, ik geloof niet dat in het Gouden Tijdperk dat op handen is, iedereen plotseling in de Sai incarnaties zal geloven als zijnde de nedergedaalde Meesters of goden op aarde. In het ‘Gouden Tijdperk’ zal de mens eenvoudigweg weten dat er één God is, dat Hij de universele inwoner van elk van ons is. In feite zullen we beseffen dat onze lichamen gewoon overdragers van het goddelijke zijn. Zoals de Meester vele keren heeft gezegd: “Jullie zijn wandelende tempels”. En dat de ene God in alles aanwezig is, in het bijzonder in jou, zijn grootste Schepping!

Jullie zijn zo fortuinlijk om hier nu te zijn. Dit is de tijd om geïncarneerd te zijn. Hier is de plaats van actie! Eén persoon kan zoveel

doen! Eén persoon. Eén. Het is als een kaars die een donkere kamer binnenkomt: de gehele kamer wordt verlicht. Dat is jullie werk. Jullie moeten bakens van licht worden in de zee van duisternis. Dat is jullie werk. Dat is de reden waarom je hier bent. Het hoeven er niet veel te zijn, slechts een handjevol kunnen de scheppende goddelijke positieve balans zijn tussen de voorbestemde gevechten, die momenteel aan de gang zijn tussen het goede en het kwade in deze voorbestemde tijd.

Het is jullie taak om positieve energie uit te stralen en niet om als mensen te vechten om deze vergankelijke uiterlijke wereld. Al het goud, de juwelen, macht en zintuiglijke waarnemingen in deze denkbeeldige wereld zijn vergankelijk. Zij scheppen een niet te stillen honger die verankerd is in alles dat kwaadaardig is en dat ons afgescheiden houdt van vrede en de rustplaats met alle rijkdom van de eeuwigheid, die alleen gevonden kan worden op de reis naar het innerlijke pad.

De organisatorische macht, ten toon gespreid door religieuze organisaties, zelfs in een tijd als deze, moet eindigen in deze belangrijke tijd van samenkomst van tijdperken. Voor waar ik vandaan kom - een lange lijn van zuidelijke baptisten predikanten en missionarissen (ik heb momenteel neven die missionaris zijn) - is het iets natuurlijks. Ik groeide op in de kerk en er is niets zo verwoestend als het gevecht van een hoge predikant in de basis van de kerk over een machtspeel binnen de kerkelijke wetten en bijwetten! Het gebeurt in elke religieuze organisatie, maar er is een groot verschil tussen religie en spiritualiteit. Sai Baba heeft jullie deze organisaties gegeven. Jullie moeten daar zorg voor dragen. De manier waarop je dat moet doen, is door zorg te dragen voor elkaar en liefde te scheppen binnen de organisatie.

God heeft, als je dat wilt, en had polariteiten en vrije wil gecreëerd, voor jouw inzicht en heeft het *ons* mogelijk gemaakt deze polariteiten te creëren om ons te leren en te leiden langs het evolutionaire pad.

Hij scheidt alles, toch? Dus scheidt Hij zowel het goede als het kwade door ons en voor ons.

Hoe kun je het goede herkennen als er geen kwaad was? Zou je het kwade herkennen als er geen goed was? Er is een meervoudigheid in wat we bewust 'bestaan' noemen. Het is eenvoudig. Het is niet ingewikkeld. Het is niet intellectueel als 'dat is goed en dat is slecht'. Uiteindelijk is alles ten behoeve van de goedheid. Alles is perfect. "God is in Zijn hemel, alles is goed met de wereld". Dat zei Wordsworth. Het is waar.

De wereld is perfect zoals ze is... zoals gedictieerd en beschreven vanaf het moment van zijn schepping en zijn reis van Atma naar Atma. Je hebt de vrije wil om te evolueren of om te devolueren. Welke zal het zijn? Jullie zouden allemaal vanavond naar huis moeten gaan en je overlijdensbericht moeten schrijven. Wat heb jij bijgedragen in deze korte tijd op aarde? Statistisch gezien zullen in een menigte als deze, vier van jullie komen te overlijden binnen de komende zes maanden. Tien zullen in het komende jaar kanker krijgen of een hartkwaal. Drie zullen binnen tien jaar vermoord worden. Twaalf zullen worden gearresteerd en van een grote misdaad beschuldigd worden, meestal voor het stelen van jullie bedrijf, familie en vrienden, en al jullie lichamen zullen sterven. Dus wat ga je doen om je gemeenschap, familie of vrienden te dienen? Om anderen te dienen en in het bijzonder om te dienen door een voorbeeld te zijn van juist gedrag, juist denkende, liefdevolle mensen om de jongeren te leiden? Ga het opschrijven, als een richtlijn, nu je nog de kans hebt om iets bij te dragen.

Laat me jullie iets vertellen over het ziekenhuis. Het was een prachtig en wonderbaarlijk iets voor mij. Ik wist altijd, vanaf het begin, dat Sai er was. Natuurlijk, "heb allen lief, dien allen" (love all, serve all), Zijn grootste boodschap, die ik uit de Zuid Indiase kantine 'gepikt' had (het stond geschreven op de muur) in 1974 en nu beschilderd staat op de muren van elk Hard Rock Café over de hele wereld. Maar nog belangrijker: ik runde deze bedrijven niet alleen met de boodschap van liefde, maar geheel naar zijn leringen van de vijf

menselijke waarden, vrede, liefde, waarheid, juist gedrag en geweldloosheid.

Ik was zonder twijfel Gods nachtelijke vertegenwoordiger. En geloof me, Hij heeft meer helpers nodig midden in de nacht dan om twaalf uur 's middags. Dit was mijn werk en mijn genade van mijn Meester. Na twintig jaar 14 uur per dag gewerkt te hebben vanaf mijn 22e, drie openbare aanbiedingen, en vaker de dageraad aanschouwd te hebben dan dat ik een warme maaltijd heb gehad, was mijn boetedoening door zijn genade ingelost in het nu wereldberoemde Hard Rock Café en werd het verkocht. Met de winst werd het Sri Sathya Sai Superspecialty Hospital gebouwd, of als ik het trots mag zeggen, met bier, burgers en gebroken glas.

Swami zei eens tegen me: "Het maakt niet uit wat je doet. Je kunt een slager of een beul zijn, zolang je je leven maar baseert op de vijf vedische menselijke waarden."

Het was duidelijk een grote karmische eer die Swami me toestond om uit alle mensen diegene te laten zijn om de gelden te geven voor het bouwen van het ziekenhuis. Dit was geen gemakkelijk geschenk om te geven. Ik zat op mijn kamer toen ik probeerde naar Baba toe te gaan om de cheque te overhandigen. Ik kon niet gaan. Iets weerhield me steeds opnieuw. Ik was halverwege. Ik begon te zweten. Ik kon me niet bewegen. Ik weet niet wat er aan de hand was. Het was alsof ik fysiek gemanipuleerd werd (ik weet nu, doordat ik zo koppig en vast besloten ben, dat Hij me van tijd tot tijd fysiek moet beïnvloeden om de boodschap door te krijgen). Maar ik kon niet gaan. Ik kon het niet aan Swami geven en liep terug naar mijn kamer. En ik dacht: "Waarom? Waarom? Wat is er fout? Wat doe ik verkeerd? Is dit schenken één of andere egotrip? Is het dat 'ik' een goede daad doe, een vrijgevige gast? Of ben ik gewoon aardig? Maar ik help toch andere mensen! Ik doe mijn burgerlijke plicht zoals me geleerd is! Of is dit helemaal verkeerd." Uiteindelijk snapte ik het. Ik besepte: "Doe het niet voor jou. Er is geen jou, alleen wij!" Ik besepte wat ik wilde zeggen en geloven, en hoe en waarom ik dit geld moest offeren als een geschenk van dienstbaarheid.

Zodra ik de boodschap helder had, liet hij me recht naar de interviewkamer lopen en ik zei: "Swami, dit is een geschenk voor u om mee te doen wat u maar wenst. En het is van ons allemaal. Het is in het bijzonder van al diegenen die het wensen te geven, maar het niet kunnen geven. Zij hebben gewoon hun liefde. Wij houden van u. We aanbidden u. We willen u helpen. Dit is van ons allemaal." Hij nam de cheque aan. Ik zei: "Swami, wilt u alstublieft, alstublieft, alstublieft, alstublieft niemand vertellen dat ik dit gedaan heb. Ik wil dit anoniem doen." Ik zei: "Ik heb een dochtertje. U kent haar vanaf haar geboorte... Augusta." Hopelijk wordt zij op een dag een devotee. Ik wil niet dat zij een gebrandmerkte dame wordt. Ik wil niet dat als zij hier komt, de mensen zullen zeggen: "O, dat is de dochter van die rijke man, of bla, bla, bla, bla. Dus alstublieft, Swami, laat me het u anoniem geven."

Hij keek me aan, ging de veranda op en zei: "Tigrett gaf me dit geld. Tigrett gaf me dit geld. Tigrett gaf me dit geld." (gelach). Hij zou een cabaretier moeten worden! Als iemand van jullie ooit wat tijd met Swami doorbrengt: hij is om te lachen, maar tegelijkertijd serieus tijdens darshan zoals hij hoort te zijn, omdat het een heilige bijeenkomst is in zijn aanwezigheid, een hele formele of heilige, goddelijke gebeurtenis. Hij zet zijn energie op volle kracht. Hij bezielt iedereen met wat hij nodig heeft. Op dat moment is hij de Ene die de goddelijkheid van het geheel vertegenwoordigt.

Dus bouwden we het ziekenhuis. Het was een uitzonderlijke ervaring. Hij zei me: "Tigrett, jij zult me niet alleen het geld geven, maar je zult ook de leiding hebben en zorgen voor alle medische planning en de architectuur. Jij krijgt de leiding over het geheel." Jullie weten dat ik de handvaten had gekregen - daar was het Hard Rock Café voor nodig om mij te leren om van heel veel mensen dingen gedaan en georganiseerd te krijgen. Dat was in de eerste plaats noodzakelijk geweest voor de bouw van het ziekenhuis.

Ik zei: "Swami, hoe staat het met al die heren die om u heen zijn en daar buiten zitten? Al deze lieden die leiders zijn van uw

organisatie?” Het leek net een middeleeuwse koning met zijn hofhouding. “Zij zullen alles doen om naast jou te komen, alles.” Hij zei: “Jij zult ze overreden. Jij bent mijn tijger, jij zult ze overreden.” (gelach). “Oké, als u me beschermt, zal ik ze overreden.” En dat deed ik.

Ik was nog nooit zo geschokt als tijdens een interview met Sai Baba in die periode. Er doet een hele hoop politieke nonsens de ronde over Sai Baba. Een hoop aanstellerij en zwartmakerij. Zoals ik al zei, het was net als bij een middeleeuwse koning en zijn gevolg, met mensen die er alles voor over hebben om ten koste van anderen naast hem te komen. Ik wist dit. Hij wist dit en beschermde me. Ik vergeet nooit meer een privé interview met Swami.

Er waren allerlei soorten problemen gaande. Toen al het staal dat we in Delhi besteld hadden halverwege Puttaparthi was, waren 20 vrachtwagenladingen verdwenen. Waar waren ze gebleven? Het is de fout van Tigrett, toch? Hij doet zijn werk niet goed. We hadden medische apparatuur, tonnen van dat spul, dat vaststond bij de douane in Chennai en niet weg kon. Niemand wilde het doorlaten en we hadden het de volgende dag nodig.

Swami riep me binnen en zei: “Tigrett, heb jij kolonel die en die dit en dat gezegd...?” Iets afschuwelijks. “Nee Swami, ik zou nooit zoiets doen of zeggen.” Of: “Wat betreft minister die en die. Hij zei: “Jij hebt gezegd...” dit en dat, en ik zei: “Nee Swami, ik heb de man nog nooit ontmoet. Ik ken hem niet eens.” Hij zei: “En wat betreft generaal die en die? Hij vertelde me dat je dit en dat gezegd had.” En ik zei: “Swami, dat zijn allemaal leugens.” Hij zei: “Ik weet het. Wat kan ik doen? Wat kan ik doen?” Ik begon echt te huilen omdat het zo verdrietig was, omdat dit de grote Meester was en niemand werkelijk begreep wie hij was of de alwetende krachten die hij bezit.

Het was in ieder geval iets prachtigs om met het ziekenhuis bezig te zijn. Het was een groot metafysisch moment. Professor Kritchlow, jullie hebben vast allen van hem gehoord, was de leerling van één van de grootste architecten van onze tijd,

Buckminster Fuller. Deze ontdekte een nieuw soort geometrie en ontwierp onder andere een koepel. Kritchlow is in feite diegene die de deur vond. Hij ontsloot de deur naar de heilige geometrie. Hij kreeg door de koning van Saoedi-Arabië een zetel in de Koninklijke Universiteit van Londen. Hij werd hoofd van de Hoge School voor Architectuur in Regents Park en hij vond werkelijk alle sleutels tot deze grote heilige geometrie. Het was iets wonderbaarlijks.

Baba was zo aardig. Hij liet elke devotee die dat wilde een architect aandragen met een schema. Hij luisterde geduldig naar elk van hen. Over elk schema zei hij: “Ik zal erover nadenken.” Hij vertelde me dat en ik zei: “Swami, het is al te laat.” Hij zei: “Ga naar Engeland, je zult hem vinden.” Ik ging ernaar toe en iemand zei me dat ik een ‘vriend van me’ kon ontmoeten en ik ontmoette Kritchlow. Ik kwam erachter wat hij deed en wist dat hij degene was die ik moest vinden. Ik rapporteerde het en Sai Baba zei: “Ja, ga aan de slag.”

Eén van de dingen die we moesten doen was het maken van een mandala over het landschap. Het is een tekening, een zeer oud Tibetaans gebruik. Misschien heb je enkele dankgebeden met een mandala gezien. Het is in feite een draaikolk in een andere dimensie. We moesten er een tekenen op het land rond het hele terrein waar het ziekenhuis zou komen en uitzoeken welke we moesten maken. Een draaikolk, een krachtige draaikolk. Swami zei: “Ja,” en keurde de mandala goed. Alleen Kritchlow en ikzelf gingen dit grote ding op het land uittekenen. Krystal zei tegen me: “Hé weet je, ik heb deze dingen gedaan voor de Tibetanen. Ik heb in feite deze verschillende dingen gebouwd. Ik wil je vertellen wat het idee is betreffende deze mandala’s, namelijk dat als je niet kunt tekenen, het ook niets betekent.’ Vliegt er een adelaar in de buurt? (aantekening: Isaac, je hebt blijkbaar de inleiding tot de adelaars gemist).

We kwamen daar aan en er waren vijf adelaars op die plek - één in het centrum van de mandala, en vier in alle hoeken van de

mandala. Ze zaten daar gewoon, terwijl wij dit ding aan het tekenen waren: het plan werd gezegend!

Het ziekenhuis is een droom die uitgekomen is. Er gebeurt daar heel veel. Er is een metafysisch evenbeeld boven. Ik zal het naar mijn beste kunnen trachten uit te leggen. Stel je een zandloper voor. De koepel is het onderste deel van de zandloper. Daar bovenop staat een tegenovergesteld deel, dat zich naar de kosmos opent, en alle wonderbaarlijke energie wordt door dit werktuig vanuit de kosmos het ziekenhuis in getrokken. Het is een metafysisch werktuig. Daarom gebeuren er zoveel genezingen daar. Daarom hebben de artsen zo'n oneindige hoeveelheid energie.

De daar aanwezige doktoren - als we hun hulp nodig hebben trouwens - in Puttapparthi zien zo'n honderd patiënten op een dag. Honderd patiënten per dag! In het westen zien ze er tien en dan gaan ze golfen en verdienen 100.000 dollar. Deze mensen zijn zo toegewijd. Ze zijn wonderbaarlijk. Dokter Ayer, waar ik gek op ben en die ik aanbid, is een Brahmaan. Je ziet hem eigenlijk de hele tijd puja doen. Hij is een goede Brahmaan. Hij is ook een dichter. Hij is een historicus en hij is de allerbeste kok die ik ooit gezien heb. Als hij een vrouw geweest was, zou ik met hem getrouwd zijn. Zeker weten! Maar hij is daar en werkt met hen allen samen. Dokter Prasad... er zijn er zo velen! Ze zijn zo prachtig en ze doen zulk prachtig werk, zoals iedereen weet. Swami is de goeroe voor de armen in dit prachtige land Bharat (India).

Maar de koepel heeft ook dubbele piramides, als fysische of metafysische ruimteschepen. Is het te volgen? Hoe gaat het met jullie tot zover? Ik hoop dat het goed gaat. In ieder geval zal ik nooit het moment vergeten dat Sai Baba me meenam naar het ziekenhuis. Het was net een week open en hij zei: "Laten we een ritje maken." We stapten in de auto en reden naar het ziekenhuis. We gingen de prachtige koepel binnen - die ongelooflijke, metafysische machine. Het heeft negen muren en staat bekend als de ... enzo. Het was pas gebouwd, dus het was nogal kaal. Hij zei: "Tigrett, ik heb besloten een afbeelding te tekenen. Een 15 meter hoge afbeelding van

Krishna en ik ga het precies hier neerhangen. Precies hier. Prachtig. Ik heb de schilder al uitgezocht en alles. Ik dacht erover om Jezus Christus op deze ene van de negen panelen te doen. Ik wil Rama hier plaatsen. En ik dacht eraan jouw schilderij hier te plaatsen."

"Swami, alstublieft, echt jongens, het is al erg genoeg zoals het is. Dit zijn allemaal goden." Hij zei: "Dat ben jij ook. Dat ben jij ook." En dat is zijn boodschap voor jullie allen.

Natuurlijk plaatste hij dat daar niet. Het was slechts een les, zodat ik dat jullie hier kan komen vertellen. Daarom heeft Swami me dat gezegd; dat is waarom hij dit soort dingen doet - zodat ik iets voor een ander kan doen. Dat is waarom je bestaat.

Je bestaat slechts om twee redenen zoals Swami zegt. De eerste is om gelukkig te zijn. Gelukkig te zijn. Houdt het licht. Wees gelukkig. Dat is heel, heel moeilijk. Het is het moeilijkste om dat te zijn, ik weet het. Wees gelukkig. Hoe kun je gelukkig zijn als je familie hebt en allerlei andere soorten dingen? Zorgen en problemen en het maken van gedachtenvormen waar niemand wat aan heeft. Maar je bent geboren om gelukkig te zijn. Om gelukkig te zijn. Om gelukkig te zijn. Dan, als je gelukkig bent, kun je je andere klus doen, dat is het dienen van anderen. Er valt niets anders te doen. Er valt niets te verkrijgen. Er valt niets te hebben, er valt niets te doen, er hoeft nergens naartoe gegaan te worden; het is enkel gelukkig zijn en anderen dienen. Iets anders is er niet. Daarom is er geboorte en wedergeboorte en wedergeboorte. Je snapt het niet en het is moeilijk - moeilijk voor mij en moeilijk voor iedereen. Daarom heb je de vrije wil gekregen, wat het dynamische aspect is van levend te zijn.

Ik wil nu graag iets vertellen over een klein uitstapje van me. Dit was na het ziekenhuis en vele van de grote dingen waarvan ik het geluk had ze te doen, voordat alles de andere kant opging. Zoals voorheen, vanaf mijn vroege jeugd, alles wat ik aanraakte in goud veranderde, zo begon alles zich nu in de andere richting te begeven. Swami gaf me de opdracht het 'House of Blues' te gaan doen. Hij gaf me het logo. Hij gaf me de naam en

instrueerde me te komen, constant bij hem te zijn en foto's van iedereen die ik ging inhuren mee te nemen. Voor elk klein onderdeel van het bedrijf moest ik toestemming hebben. Hij was bij alles betrokken, dus besprak hij elk onderdeel. Dit was een wonderbaarlijk fenomeen voor ons. Swami - fenomenaal, zijn energie - zo ongelooflijk zijn energie! Vanaf de eerste gedachte vertelde hij ons wat we moesten doen.

Vier jaar later werd dit bedrijf, dit amusementsbedrijf waar ik zo hard onder zijn leiding en aandringen aan had gewerkt, op één miljard dollar geschat. Eén miljard dollar! Vier jaar vanaf niets. We stonden op het punt naar de beurs te gaan en van mijn aandeel in het bedrijf zou ik 350 miljoen dollar krijgen. Maar tevens zouden al diegenen die voor mij werkten, de raad van bestuur, miljonairs zijn door deze aandelen. Het waren vele tientallen jonge mensen, die Swami had gevraagd daar te zijn. Hardwerkende, lieve mensen die Swami had gevraagd daar te zijn en die hij bij elke stap had goedgekeurd. Hij zei: "Dit moet je doen. Dat niet."

Letterlijk drie weken voordat we naar de beurs zouden gaan, kwam er een bepaalde persoon... en Swami had het me nog gezegd... Ik geloofde het niet. Kun je je voorstellen dat hij zegt: "Mensen beramen een complot tegen jou, Tigrett." En dan dacht ik: Wat maakt het uit, wat kunnen ze doen? We gaan naar de beurs. We gaan een fortuin verdienen. Wat kunnen ze tegen me beginnen, zelfs als ze me niet mogen? Wat ook prima is. Plotseling, net voor de publieke presentatie, kwam deze man naar voren en zei: "Ik neem de zaak over. We gaan niet naar de beurs en jij ligt eruit. Ik heb iedereen van het bestuur afgekocht." Ze gooiden me uit het 'House of Blues'. De bankier van Chase nam mijn baan en zaak over (hij verloor later \$200 miljoen door foute inschattingen en werd ontslagen. Het bedrijf werd jaren later verkocht aan de amusementsreus Giant Clear Channel). Ik eindigde in Tennessee. Het is Swami. Hij heeft me dit door laten maken. Hij zorgde dat ik het deed. Hij vroeg me het te doen. Alles.

Ik was van plan die vent te vermoorden. Ik maak geen grapje, ik ben een oude krijger. Ik ben levensgevaarlijk in een knokpartij. Ik ging hem vermoorden voor de ogen van zijn familie. Ik had zelfs al het wapen uitgezocht waarmee ik dat zou doen. Ik zou naar zijn huis gaan en hem te grazen nemen. Het klinkt misschien vreemd, maar ik heb nimmer in mijn leven afgunst gevoeld. Ik heb nooit hebzucht gehad. Ik voelde nog nooit haat in mijn leven. Maar jongens, wat voelde ik dat allemaal die dag. Ik voelde me zo gevaarlijk dat ik alles over boord zou gooien. En ik zou die vent zijn keel wel eens doorsnijden. Ik werd zo bang van mezelf, dat ik op het vliegtuig stapte en naar Puttaparthi ging. Ik was bang.

Sai Baba zag me de veranda opsluipen. "Tigrett, kom onmiddellijk binnen." Ik ging naar de interviewkamer. Hij zei: "Ik stuurde die man. Hij is jouw leraar. Ik stuurde hem. Zij zijn jouw leraren!" De haat en verwarring gleden toen zo van me af. Daarna heb ik het nooit meer gevoeld.

Maar alles ging verder slechter en slechter. Mijn moeder werd ziek. Ik verhuisde naar Tennessee en zorgde voor haar zoals mijn opvoeding me geleerd had. Ik dacht dat ze zou sterven. Het duurde nog acht jaar voordat ze dood ging. Het was echt moeilijk. Ik vergat wie ik was, ik vergat alles. Ik vergat het werk met Phyllis Krystal. Ik vergat Sai Baba. Ik was zo op mezelf gericht in alle negativiteit die me overkwam. Alles wat ik aanraakte werd tot stof. Uiteindelijk was er niets meer over. Weg. Ik was verdwenen. Er was niets over dan een klein hoopje as. Een nietig hoopje as. Ik had slechts één ding te verliezen, dat was een levensverzekering waarvan mijn dochter de begunstigde is. Ik, uit alle mensen, die naar de andere kant is geweest en die weet dat de grootste misdaad die je kunt begaan zelfdoding is, stond op het punt mijn leven en mijn karma op te offeren, zodat mijn dochter iets zou hebben. Tot dat punt was ik gekomen, zo laag was ik gezonken. Ik was niets dan een hoopje as. Niets resteerde me meer behalve de dood.

Ik leefde acht jaar lang alleen. Eens per maand ging ik naar de stad. Ik sprak nooit met

iemand. Ik kon niet eens spreken. Ik was vergeten hoe je moest praten. Iemand gaf me een ticket om een goeroe te bezoeken: 'Ik weet het niet, maar je bent de dood nabij, man!'

Ik stapte toen op het vliegtuig en ging naar Puttaparthi. Ik kwam er op vrijdag aan. Ik ging mijn kleine kamertje binnen, ging liggen en besloot te sterven. En dat deed ik. Ik dacht dat ik dood was. Het was afgelopen. Er was niets dan as over. Ik was verdwenen. Ik was klaar. De volgende dag werd ik zelfs niet wakker. Ik was in een soort tussenwereld. En toen, op de derde dag, werd ik wakker en het was net zoals ik gelezen had: de Feniks rijst op uit zijn as. Sai Baba zei: "Ik moet je breken om je vervolgens opnieuw te kunnen opbouwen."

Er werd op de deur geklopt. Ik deed open. Daar stond een vriend van me die zei: "Vrolijk Pasen." Het was Paasmorgen. Ik was opgestaan uit de dood. Ik stierf op vrijdag, was in de tussenwereld op zaterdag en verrees uit de dood op zondagmorgen vier maanden geleden, zodat ik hier kon zijn om met jullie allen te spreken.

Ik wil graag een kleine meditatie met jullie doen. Krystal werd gevraagd te spreken tijdens Sai's prachtige Jeugdconferentie. Ze is 93 jaar. Ze is wonderbaarlijk. Ieder van jullie zou haar boek moeten kopen. Je weet niet hoeveel die je kunnen helpen, voor jou, Swami's werk. Deze gedachtenvormen: zij weet wat ze betekenen. Sorry, mevrouw Krystal. Ik weet dat je me hiervoor wat zult aandoen. Even tussen haakjes, deze meneer die hier vanavond filmt, kwam naar me toe en zei: "Herinnert u zich mij nog? Ik filmde u in 1986." Dat was het moment dat ik naar de beurs zou gaan en zei dat ik hier de beste mensen wilde voor de effectenbeurs. Deze meneer was hier. Ik had ook een andere meneer, Juan, die in Puttaparthi woont en 78 jaar is. Juan heeft nogal wat verhalen te vertellen, leuke drugsverhalen. Daar hou ik van...

In ieder geval, mevrouw Krystal liet de hele groep deze meditatie doen. Meditatie is iets heel eenvoudigs. Visualisatie technieken zijn

heel eenvoudig om te doen. Dus laten we een van de krachtigste nemen. Ik stel voor dat jullie dit elke dag doen. Het is heel simpel.

Om...Om...Om... Beeld je in dat er in je hartchakra een bloem is. Je kunt elke bloem waar je van houdt kiezen. Ik kies altijd een roos als ik aan Baba denk. Stel je voor dat Sai Baba er is, vlak boven je, zoals hij nu ook hier temidden van deze groep is. Vraag hem zijn liefde te sturen, zijn goddelijke, wonderbaarlijke Liefde naar jou te sturen. Zie die Liefde vanuit hem komen. Het is altijd stralend en gaat direct in de hartchakra, door die roos. Voor diegenen onder jullie die gesloten harten hebben - er zijn er altijd een paar in elk gezelschap - het komt en het gaat. Visualiseer die liefde, die binnenkomt in je hartchakra, de bloem van binnen. Als de bloem gesloten is, zal deze openen. Dus laten we hier een tijdje zitten en deze goddelijke liefde ontvangen van Sathya Sai Baba. Adem in en terwijl je inademt, zul je de kracht door je borst voelen gaan, door deze roos, in je hartchakra en door je lichaam. Reinigende, helende, goddelijke liefde. Zo verrijkend!

Deze liefde is voor jou te allen tijde beschikbaar. Je hoeft er alleen maar om te vragen. Sluit je ogen. Beeld je in dat Swami deze liefde naar je stuurt door je hartchakra, door deze bloem die met zijn liefde opent. Deze liefde is gegeven om door te geven.

Dus nadat je ontvangen hebt en je jezelf ermee hebt verrijkt, vouw je je handen samen in het namasté gebaar [groet], in het echt of van binnen. Adem de liefde in en terwijl je uitademt gebruik je je handen om deze liefde naar iedereen en alles te sturen: het kan je familie zijn, je echtgenoot, je kinderen, je gemeenschap, je land, alles. Maar deze liefde is bedoeld om te worden ontvangen en is bedoeld om doorgegeven te worden.

Je zou je goddelijkheid kunnen gebruiken, je goddelijke kracht, je prana, je energie, en feitelijk alles met deze goddelijke energie. Dus laat ons in- en uitademen door deze wonderbaarlijke roos, naar je hartchakra binnenin. En laten we, terwijl je uitademt, onze handen gebruiken om het naar iemand of iets te sturen. Deze liefde is cyclisch, dus het

derde aspect dat je moet oefenen en visualiseren, is dat deze liefde weer uitstroomt vanuit dat of diegene waar je het naartoe hebt gestuurd. Het zal doorgaan en terugkeren naar Sai Baba. Het is zo genezend, zo dynamisch. Wanneer je intense haat, frustratie of angst voelt, doe dan deze oefeningen. Dit is echt. Deze energie is echt en komt uit hem. Het is net zo echt als jij het naar iemand toezendt en het is echt als het weer teruggaat naar hem, de Bron. O.k. Ik hoop dat jullie er allen profijt van zullen hebben en het in jullie levens gebruiken. Ik heb gehoord dat het buitengewoon is. Het is een kwestie van dienstbaarheid om dit zo vaak als mogelijk te doen.

Er is nog een andere meditatie. Iemand vroeg me wat overgave is. Overgave. Ik moet je een kort verhaal vertellen. Ik dacht dat ik wist wat het is. Ik ging naar Puttaparthi terug. Opnieuw bracht hij me weer op de derde dag tot leven, naar een dimensie die ik nooit eerder had ervaren. En ik dacht dat ik me had overgegeven. Ik dankte hem onmiddellijk en bad en dankte hem voor de kwellingen die ik de afgelopen tien jaar had doorgemaakt, omdat hij mede gelegenheid gegeven had voor deze afschuwelijke jaren. Door tot as te worden kreeg ik de gelegenheid om herboren te worden. Dit is de Shiva energie. Dit is waar het met Shiva om draait. Shiva is niet slechts een vernietiger. Hij zet je in een situatie om herboren te worden. Hij is ook de levensschenker.

Sai Baba stuurde me laatst naar Avanath, naar Simla. Ik ging naar de heilige Avanath, waar het ijs gesmolten is omdat de temperatuur is veranderd. De gletsjer smelt er. Ik had het geluk om een uur lang alleen in een grot te mogen zijn, iets wat Swami had geregeld. En letterlijk, omdat hij me bij vijf gelegenheden in samadhi liet gaan, gewoon omdat hij zegt: "Om je dat te tonen, Tigrett, wat je probeert te bereiken." Het was een wonderbaarlijke ervaring. Ze moesten me naar buiten dragen. Ik hilde urenlang. Voordat ik vertrok zei ik, "Swami, ik zal naar Srinagar en naar de grot gaan. Ik heb gehoord dat er aangenomen wordt dat daar een moslim heilige was die

Jezus Christus kan zijn." Hij zei, "Jezus is daar. Ga naar Jezus' graf." Ik had dat boek gelezen van *Jezus leefde in India*. Lees het als je het nog kunt krijgen. Het is wonderbaarlijk. Er wordt gesproken over de ontbrekende jaren van Jezus. Waar leerde Hij al die technieken? In welke ashram? Van welke meesters? Wanneer? Van de Kasjmiri wordt in feite aangenomen dat ze één van de twaalf verloren stammen van Israël zijn. Door daar geweest te zijn (ik ben ook in Israël geweest), kan ik zeggen dat het vrijwel dezelfde mensen zijn. Heel levendig. Heel intens. Ze werden 800 jaar geleden bekeerd tot moslims toen de grote Mohammed op aarde was.

Ik ging er naartoe, vond het graf en zat daar; het was wonderbaarlijk. Er was niemand. Ik had op een aantal deuren in de buurt geklopt om iemand met een sleutel te vinden. Iemand maakte het toen voor me open en daar stond een kribbe met een glazen omhulsel. Ook het graf van Jezus Christus was daar. Ik was gezegend, omdat ik enkele dagen daarvoor niet alleen tijd met Shiva, maar ook met Parvathi had doorgebracht. En nu, enkele dagen later, zat ik aan de voeten van Jezus Christus. Het was spectaculair. Ik raad jullie allen aan er heen te gaan. Het is echt wonderbaarlijk. Het was interessant.

De stemming was gezet. Jazeker, de grote moslim heilige. Zijn graf was 2000 jaar oud. Jezus stond in feite op uit de dood, iets wat veel goede yogi's kunnen, en keerde terug naar de ashram, de plek waar Hij had leren mediteren en vele andere technieken had geleerd. Hij is 70 jaar oud geworden. Hij was een grote heilige in de ogen van de mensen. Er waren vele papierrollen die Hem beschreven. Ik ben zijn naam vergeten, maar de man zei: "Ja, grote moslim heilige." Ik zei, "Hoe kan het een moslim heilige zijn? Het graf is 2000 jaar oud? De moslim religie is nog maar 800 jaar oud." Maar er was een grafsteen waar ik van veraf op keek en ook een andere steen waar feitelijk echt zijn voetafdrukken in stonden. Fabuleus! Wonderbaarlijke dagen voor me.

Ik dacht dat ik wist wat overgave was. Toen ik terugkwam, had Sai Baba zo'n

thuiskomstontvangst voor me. Ik bedoel, ik maakte mee dat ik tot as en herboren werd en heel populair was. Al die mensen kwamen naar me toe en dit en dat en ik ging er naartoe en iedereen gaf me cadeautjes en een geweldig verjaardagsfeest. Dit is wat ik erover kan zeggen. Maar toen waren er ineens al die heren... Ik ben zeer getalenteerd op een bepaalde manier. Ik heb talenten die ik leerde door de vele dingen die Swami me heeft laten meemaken in mijn leven, net zoals jullie allen ook je talenten hebben. En ineens drongen zij aan: "We willen dat u mijn hotel ontwerpt, en een klein winkelcentrum en een 'merk'. U bent een creatief genie, Isaac..." En ik zei, "Geweldig, fantastisch. Ik kan werk doen voor Swami. Dit betekent dat ik hier kan wonen; ik heb het allemaal al eens eerder gedaan, en met succes. Bharat (India) is groot, geweldige mensen, een plek die enorm in ontwikkeling is. Ik kan zoveel doen: ik kan winkelcentra maken, ik kan mijn spirituele pad met de Meester volgen, ik kan gemakkelijk een restaurant concept bouwen en ik heb hier zoveel kennis over. Ik zal al deze dingen voor Swami doen." En deze man zei: "He, laten we enkele bijeenkomsten voor je regelen. Ik ken de rijkste projectontwikkelaars van India. We houden bijeenkomsten in Mumbai; we houden vergaderingen in Delhi. We hebben vergaderingen in Chennai, Jaipur en Bangalore. We ontmoeten financiële mensen. We ontmoeten vastgoedontwikkelaars vanuit het hele land. We laten partners van alles bouwen. We zullen ze allemaal ontmoeten en alles wordt opgezet." "Natuurlijk", zei ik. "Ik vind het prachtig. Swami geeft me werk. Te gek." Dus ze regelden al deze bijeenkomsten; het waren er ongeveer twaalf. Ze zouden over twee weken plaatsvinden. Ik zou naar al de verschillende plaatsen reizen. Net voordat ik klaar was om die middag te vertrekken, ging ik naar de Meester. Ik had een klein briefje bij me waarop stond: "Zegent U alstublieft deze reis. Ik ga daar en daar en daar naartoe." Hij keek naar mijn lijst en zei: "Wil je daar naartoe gaan?" Toen, strenger: "Wil je daar naartoe gaan?" Ik wist niet wat te denken. Ik ging een restaurantje binnen en zat dit alles te

overdenken toen ik besepte: natuurlijk, 'ik' was dit aan het doen, 'ik' deed dit met mijn 'mind'. 'Ik' was aan het regelen en 'ik' was dit aan het doen en het was ook iets wat 'ik' wilde doen. Wacht even. Ik was vast besloten me aan Sai Baba over te geven. Het zou moeten zijn wat Swami wil, ik wil mijn talenten voor iets wat hij wil gebruiken, want hij is de meester en weet wat het beste is. Zoals staat geschreven: "En ik moet me overgeven aan Zijn oordeel." Laat Hem mijn geest gebruiken. Laat Hem mijn lichaam gebruiken, mijn handelingen, gebruik alles van me voor hetgeen Hij wil, omdat Hij alleen weet wat het beste is voor mijn evolutie. Gebruik mij niet voor iets wat ik wil. En plotseling besepte ik wat ware overgave is. Het is wachten en smeken dat Hij het gebruikt. Niet voor jou om zelf vast te stellen. Je moet vertrouwen en je overgeven aan Zijn oordeel.

Er is een groot gebed, dat Baba aan mevrouw Krystal leerde, vele jaren geleden. Ik zeg het nu continu in zijn aanwezigheid, ik doe het elke morgen in de mandir in Puttaparthi, mijn nieuwe thuis. Ik ben al vele jaren zeer gezegend. Hij stond me zelfs toe met de priesters mee te lopen die bij zonsopgang de Veda's zingen. Ik ken de Veda's natuurlijk niet, maar ik krijg er energie door en ik ben er gek op. Ik doe het op religieuze wijze wanneer maar mogelijk. Dus dit gebed is de weg naar overgave. Het is eenvoudig. Het is net als de meditatie die jullie zojuist hebben gehad. Het is eenvoudig, als het gras dat groeit. Het is een heel eenvoudig gebed. Dit gebed heb ik al vele jaren gedaan. Het is een gebed waarvan ik de betekenis was vergeten. Het is een gebed waarvan ik de betekenis nu herinner. Het is een gebed waarvoor ik gekomen ben om het aan jullie te geven. Het is heel eenvoudig:

"Heer, alstublieft, denk door mij."

Alles begint bij gedachten. Let op je gedachten. Alles in deze werkelijkheid begint met gedachten: denken. Maar dit is het mannelijke aspect. Dus Heer, denk door mij.

Het tweede is: "Heer, voel door mij."

Gebruik mijn vrouwelijke aspect, mijn hart. Breng die twee in balans - totale creativiteit, omdat ik een enorm creatief mens ben, dankzij Swami. Maar totale creativiteit komt door de balans tussen het mannelijke en het vrouwelijke: het hoofd en het hart. Dat is wat dit vertegenwoordigt, een balans tussen hart en hoofd, yin en yang, mannelijk en vrouwelijk. Nummer 2, Heer, voel door mij. Voel door mij. Breng die energie van gedachten met het juiste gevoel in balans. En wat gebeurt er vervolgens? Je verwoordt het.

“Heer, spreek door mij.”

Heer, denk door mij, Heer, voel door mij, Heer, spreek door mij. Dat is het volgende. Het is een natuurlijk gevolg. De gedachte begint, de balans is essentieel en dan verwoord je het. Wat gebeurt er vervolgens?

“Heer, handel door mij.”

Je denkt, je brengt in balans, voel door mij. Heer, spreek door mij en dan handel je. Actie. Je handelt. Heer, denk door mij, Heer, voel door mij, Heer, spreek door mij, Heer, handel door mij. En dit is de grote knaller, omdat dat hetgeen is waar alles van gemaakt is. Omdat alles een echte bron van kracht is.

“Heer, heb lief door mij.”

Liefde, Liefde, Liefde, Liefde, Liefde. Mijn vrouw overleed en ik heb haar tweemaal gezien. Ze kwam naar me toe gerend in meditatie en zei: “Het is waar, het is waar. De Heer is een enorm groot, kloppend hart, het universum en allemaal liefde. Moet gaan.”

Heer, heb lief door mij. Heer, denk door mij. Heer, voel door mij. Heer, spreek door mij. Heer, handel door mij. Heer, heb lief door mij. Dit gaf Baba mij en Phyllis vele, vele jaren geleden en toen voegde hij er nog een aspect aan toe: de hartslag.

“Heer, adem door mij.”

Adem door mij. Elke ademhaling van jou is een mantra. So Hum. Het is de plek waar de prana energie het lichaam binnentreedt. Daar gaat het om. Heer, heb lief door mij. Heer, denk door mij. Heer, voel door mij. Heer,

spreek door mij. Heer, handel door mij. Heer, heb lief door mij. Heer, adem door mij.

Het is niet moeilijk. Je hoeft slechts te onthouden dat je het doet. Doe het als je op straat loopt. Doe het als je je zaken naloopt. Doe het als je met je familie bent, in het bijzonder je schoonfamilie. Doe het de hele tijd. Doe het. Het is werkelijk prachtig.

Mijn vrouw was stervende aan kanker. Ze stierf. Ze was stervende. Ze was een groot Sai devotee. We waren 19 glorieuze jaren samen. Ze was stervende en ik wist dat het onomkeerbaar was. Ik ging om Sai Baba's toestemming te vragen, om me alstublieft de instructies te geven voor wat ik hoor te doen, en wat er hoorde te gebeuren. Het is een traumatisch iets, weet je. Ik wist, doordat ik aan de andere kant geweest was, dat het een proces was. Het is net zo mysterieus als geboorte. Maar het is een tijd om te vieren. De dood. Maar het proces is zeer pijnlijk voor iedereen die van zijn/haar geliefde houdt. Je hebt allemaal iemand verloren.

Mijn vrouw Maureen en ik waren tien jaar samen toen ze plotseling een ongeneeslijke vorm van kanker kreeg. Ze vroeg me naar Sai Baba te gaan en om instructies te vragen voor haar overgaan. Ik ging onmiddellijk naar Puttaparthi en Baba riep me direct naar binnen voor een interview, samen met een andere man. Hij liet me achter in de interviewkamer zitten. Hij liet deze man pal voor hem plaatsnemen. Hij sprak direct tot hem. Hij vertelde de man:

“Twintig jaar geleden, in 1976, dronk Tigrett op een avond in Hollywood en nam drugs. En hij werd erg dronken. Hij stapte in een sportwagen. Het was een zwarte sportwagen. Het interieur was rood. Het had rode veiligheidsgordels. Tigrett begon naar huis te rijden. Tigrett viel in slaap. Tigrett ramde door een vangrail. Sai Baba was daar. Tigrett keek naar rechts. Daar zat Swami. Hij zag Swami. Swami deed zijn armen rond Tigrett. Hij plaatste een krachtveld rond Tigrett. De auto waarin hij zat ging vele keren over de kop en was compleet verwoest! Tigrett was ongedeerd. Zonder het minste schrammetje

kwam Tigrett uit de auto. Hij kwam naar Puttapparthi om mij te zien. Ik besteedde geen enkele aandacht aan Tigrett. Enkele maanden later maakte Tigrett het met zijn eerste vriendin uit. Hij was heel verdrietig. Hij begon drugs te gebruiken. Tigrett was gek op drugs. En hij was zeer, zeer vergiftigd en ik kwam bij Tigrett en zei: “Je zult doodgaan. “Tigrett raakte in paniek en stopte met het nemen van drugs. Hij stapte in een vliegtuig. Hij ging naar een andere stad. Hij moest in een luchthavenhotel blijven. Het was een rond gebouw. Hij ging de kamer binnen.”

Ik was deze dingen helemaal vergeten, echt alles. Hij herinnerde me aan elk klein detail. Swami ging door.

“Hij ging een kamer binnen. Daar was een oranje beddensprei. Tigrett zat aan het voeteneind van het bed. Tigrett zette de tv aan. Plotseling kon hij niet meer zien. Hij begon zwaar te ademen. Hij viel op de grond. Hij kon zijn armen en benen niet meer bewegen. Hij slikte zijn tong in en stierf. Zijn geest kwam uit zijn kruinchakra en hij ging het lichtlichaam binnen en zweefde boven zijn dode lichaam...

Swami kwam. Tigrett zag Swami komen. Hij riep mijn naam. Swami raapte Tigrett van de grond op. Hij legde hem op bed. Hij zette zijn pols op zijn borst. Tigrett keerde terug in zijn lichaam. Hij keek op en het laatste wat hij zag was Sai en Sai vertrok. Tigrett kwam naar India om me te bedanken. Ik schonk geen enkele aandacht aan Tigrett.”

Ik wist, terwijl Swami me dit verhaal vertelde, ongeveer twintig jaar later, dat hij me instructies aan het geven was voor het overgaan van mijn vrouw. Alles is goed. Ik heb alles onder controle. Ze is van mij. Alles is perfect. God is in zijn hemel, alles is goed met deze wereld. Zij was verheugd het verhaal te horen en stierf al pratend tegen mij over Baba, net zoals we gedaan hadden op de dag dat we elkaar ontmoet hadden, negentien jaar geleden. Ik hou van je, Maureen. Sai Ram.

Dank jullie dat ik in Singapore mocht zijn.